

Georg Nikolaus Erasmi

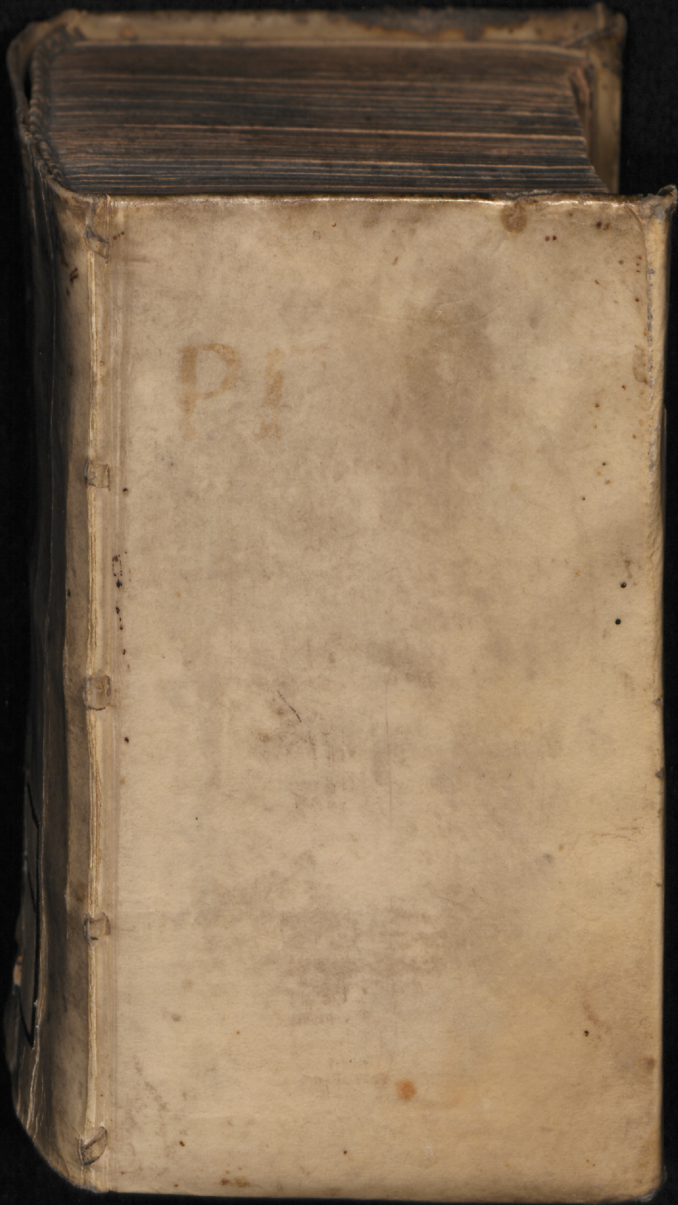
Georgii Nicolai Erasmi, Ohrdrufiensis Thuringi, Tristium, hoc est Epigrammatum, Quibus Belli, procellarum, & exequiarum praecipue continetur Historia, Libri Tres

Grustrovi[i]: Scheppel, 1663

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn72739973X>

Druck Freier Zugang

PI

Cg-1671¹⁻¹⁰

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

GEORGII NICO-
LAI ERASMI,
Ohrdrufiensis Thuringi,
TRISTIUM,

hoc est

EPIGRAMMATUM,

Quibus

Belli, procellarum, & exe-
quiarum præcipuè continetur

Historia,

LIBRI TRES.

GUSTROVI,

Typis imprimebat CHRISTIANUS

Scheppel / Typ. Ducalis, 1663.

UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
ROSTOCK

Ad Autorem.

I.

Tristibus adjiciam vis calculum,
 & ecce GEORGI,
 Do: Tibi læta fluant, Tristia Te
 fugiant.

II.

Tu Victor populi vinces deliria Mun-
 di, hæc (DEL.
 Tristia dant, Tibi Tu gaudia, quære,

III.

Tristia cur pangis cum habeas per ama-
 bile Nomen?
 Non votis, fatis carmè inerme venit.

IV.

Tristia hic lætis, sic ferri mixta jocosis,
 Ut Tibi se dedact heus lacrymæ, inde
 sales:

DANIEL JANUS,
 Superintend.

A 2

A 3

Ad

DN. GEORG. NICOLAUM
 ERASMUM, Pastorem Lagensem
 vigilantissimum, Poëtam claris-
 simum, Amicum optimum,
 Cum ederet Libros Tristium circa
 novi anni tempus.

EPIGRAMMA.

Vinceret u populos poteris, hostesq; ma-
 lignos,

Et vero dici nomine NICOLEOS.

Furta patrat miles nō amplius, atq; rapinas,
 Stigmata nam vestri carminis ille timet.
 Vincis verba ligas, qveis ultor furib; instas,
 O utinam illorum vincula colla ligent:
 Archilochi jambus laqueo multas se Ly-
 cambin,

Dicitur, o Satyris fac idem, Erasme,
 tuis,

f.

Daniel. Georg. Morhofius,
 Doct. & Prof.

Ad

Ad Autorem,
Restauracionem TEMPLI LAGENSIS piè,
& sollicitè procurantem, Theol.
& Poetam.

S ortiti nomen sunt à faciendo poëtæ,
 Tu Fundis cultis carmina docta
 typis ;
 Et Facis, ut Templum Domini repa-
 retur, ERASME,
 Hæc demum verè Sacra Poësis erit!

STEPHANUS HANE,
 Pastor Cathedral.

Ad
 GEORGIUM NICOLAUM
 ERASMUM, historiam Belli,
 Procellarum & Exeqviarum ter-
 to poëmata describentem,

O rdine res gestas; Ventorum seua no-
 tâsse
 Mûrmura, res tragicas effigiâsse metro.
 A3 Martis

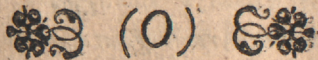
Martis ut & Mortis rebus gestisq; relatis
 Hoc ego præcelsi pectoris esse puto.
 Id genii præstas indagine, docte GEORGI,
 Theologiâ claris annumerande Viris.
 Qui dubitas, Lector, præsentis volve ta-
 bellas,
 Iudicio fies certior ipse tuo.

HARDWIG HANE,
 Past. Rekeniz.

VIR Reverende, mihi limatos mitte-
 re versus
 Gaudes; cur limam discupis ergo
 meam?
 Hem, videant lucem! miscentur tri-
 stia lætis.

Nil mundus præiens, quàm γλυκύ-
 πικρα, Sapit.

M. BLASIUS GRABIUS,
 Sch. Rostoch. Sen. R.

Lectori Salutem.

Candide Lector, quisquis es, hic paulum subsiste, & priusquam nostra legere incipias Tristia, pauca monentem attende. Si quæ fortè videbis oscitanter posita, Horatiani meminisse Te velim præscripti, quod, exceptis aliquot funebribus, ob memoriam recentis adhuc Historiæ prævertere non dubitavi. Quòd verò pauca quædam, Tragicum schema non planè representantia, interseri advertes, ratio hæc est, quòd tristi hoc curriculo iidem ficta potius, quàm in cuiusquam injuriam facta, lugubrem, si planè attendas, induerint plæraq; habitum, & exinde locum suum qualicumq; modo defendere possint. In titulis me esse brevissimum, vel planè nullum, facile feres, si materiæ ponderabis compendia. Hæc fuerunt, quæ Te volui, amice Lector. Utere nunc, & fruere nostris non lucubrationibus, sed te-

nebris potius, quippè, quæ sine can-
delæ ministerio, plumis per noctem
involutum, metu malorum tantum
non opprimentium, ægerrimo eni-
xum me esse ingenio, fateor ingenuè.
Vale. Lagæ Megapolitanorum, sub
ditione religiosi Principis, Domini
GUSTAVI ADOLPHI, ipso die
Fabiani, & Sebastiani, anni feliciter in-
choantis 1663.

GEOR-

GEORGII NICOLAI
ERASMI, OHRDRUFI-
ENSIS,
TRISTIUM,

Hoc est
EPIGRAMMATUM,

Quibus
Belli præcipuè continetur
Historia,

Ad generosum, primæq; nobilitatis
Virum,

JOACHIMUM HENRICUM
VIEREGGIUM,

Rossevizi, Sibbezini &c. Dominum,
Parochialem, & Fautorem suum
magnum.

LIBER PRIMUS.

I. Ad Lectorem.

Qualem præterito se letitia obtulit
anno,

Talem præfenti, Lector amice, noto.

A §

Utere

*Uttere, & ut, posthac nēt alia fundere cogar,
Materiem avertat, devenerare Deum.*

2. De globis igneis, 26. Febr.
anno 1659, medio die, sudo
cœlo, cadentibus.

Diversis delapsa locis incendia flamma
Portendit, totā quæ regione micant.
*Parce Deus miseris, Te quamvis crimina
nostra*

De docuere, tamen desine, parce Deus

3. Ad generosum, & nobilissimum
Joachimum Henricum Vier-
eggium, Roslevizii Dominum.

Illorum quoq; Tu pars es, quos tristia, læ
sublatis, vitio corripuere suo. (tis
*Hæc animo forti, & celfo, vir magne, tulisti,
Et plus, quam nocuit, profuit ille labor.*

4. Semestre Megapolitanum.
Ad Eundem.

Naga, & Sternberga, & Gryphsmœla,
& Gnæja subactæ
Ignibus, hoc potuit judicis ira Dei.

Nē

Nè tamen hæc miseræ sors & mors una
maneret, (edit.

Ferrum, quod vindex flamma reliquit,

5 Fides

Ad Danielem Janum, Distri-
ctus Gustrov. & Rostochiensis
Superintendentem.

Nostra fides quamvis sit parvula, lan-
gvida quamvis,

Bellorum montes transferet illa tamen,

6 In Vilmum.

Omnia vertuntur. Pastoris vivere vitam
Debebas, vivis, Vilme inimice, lupi.

7. De præsentissimo periculo.

Hannibal ad portas iterum est, hunc
supplice voto,

Quàm ferro malis subdere, Teuto, tibi.

8. Ad Domesticas.

Cara veni conjux, mea pignora casta ve-
Auxilivis est omnis in exilio, (nite,

Vs quàm læta ea sit, lachrymarum proditis
imbre.

Fidamus. post hæc nubila Phæbus erit.

9. Com-

9. Commune Periculum.

Mansio nulla domi est, alibi spes nulla
salutis,

Sunt spoliū scēvis omnia nostra viris.
En quēis sudatum est, falx en quēis mesuit
arva.

Ab, quæ tempora nos corripuere, Deus!

10. Perditio vehemens.

Ad Joach. Christoph. Behr/
Semmelovix Dominum.

Quatuor exactis magno conamine lu-
stris,

Hæc paradysus erat undiq; terra loci.
Vix Mensis spacio facta est spelunca latro-
num.

Sepè anni fructum devorat unâ dies.

ii: Ad Michaëlem Archange-
lum.

Claudo tuopartem exiliū, summe Angele,
Festo,

Et templi supplex nomine fundo preces,

Ceu

*Ceu stabulum pecoris factum est, ceu fœda
cloaca,*

sic stabulatores opprime, tolle sues.

12. Bonum durans.

Ad Steph. Hanium, Th. Gustr.

F*urati libros, præclara volumina, no-
stros,*

Furari vitæ non potuere Librum.

Vitæ servato, nullum mihi, testor, ademtū,

Nam possum quævis hoc reperire Libro.

13. In Fures Sacrilegos.

Q*ui nostram ornatu spoliârunt nequi-
ter Ædam,*

Conatus omni destituantur ope!

14. Ad Deum ter max.

N*on meritum propter nostrum, quod
crimina nullum*

Fecerunt, propter Te modò parce Deus.

15. Fides.

U*lla fides melior nullâ est, si permanes
ulla.*

Obtinet ulla fides omnia, nulla nihil.

16. Spes

16.

Spes.

Bellator vehemens toto licet agmine
tundat,
Speres, nam spes res supeditata venit.

17.

Patientia.

Permagnum mercedis habet patientia
nomen.
Sis patiens, oleæ pingvia ferta feres.

18.

In Chelenum.

Dicere non poteris, tibi justitiam esse
negatam,
Annum quæ nonum in cognitione fuit.
Materies ter tres quædo servatur in annos,
Tum novus eximiâ fit bonitate liber.

19.

In Alempum.

Protectoris opus debebas tangere verax,
Projectoris onus pægis, Alempæ, serox.

20.

In Laufum.

Vicinis Lausus, jus fas qui subruit omne,
Ex pessimis est pessimus.

21. Triplex

21. Triplex anni 1659. dispendium.
Ad Hermannum Schuckman-
num, Doctorem Theologum.

Horrea flamma vorat, geminum bona
cetera + ferrum,

Pro tribus his damnis ter tria dona feram:
Non quia dignus ero, bona percepisse, be-
nignus

Sed quia dignus erit, retribuuisse Deus.

+ Brandæburgicus, &
Polonicus exercitus.

22. Malorum causæ:

Ad Hardevigum Han, Past.
Rekenizen.

Nominis æterni (proh pestem!) turpis
abusus,

Sacramentorum dirus in ore modus.
Verbi neglectus, Festorum tempore sudor,

Ut deperdatur, non recolatur ager,
Dæmonis & nomē pueroq̄, seni q̄, probatū,

Et dire, quot nec Cerberus ipse latrat,

Hæc

Hæc sunt, hæc inquam, quæ nobis tristitia
quævis

Objiciunt, ipsis teteriora malis.

23.

Miles.

Dic, in Christiano, Turcâ quid milite
differt?

Eheu, diversum non nisi nomen habent.

24

Ad Jesulum.

Hoc luctu, & fluctu noli discedere, tecum
Mors vita est, sine te vivida vita nihil.

25.

Commune malum.

Ad Dan. Janum, Superint.

Curia, templa Dei, Schola, & Oecono-
mia malorum (bent.

Iliades, quando Mars dominatur, ha-

26.

Ex rapto.

Mecklenburga insons didicit, Pomerania
novit,

sors eadem quod sit militis, atque lupi.

27.

Miles.

Dæmonis in morem quia destruit omnia,
non est

Militis in toto corpore mica salis.

28. Miles

28. Miles Polonus.

Cui volucrum generi societur Sarmata,
notum est:

Fœdavit nidum trux avis ipsa suum.

29. Pietas militaris.

Illi homines non sunt homines, qui tem-
pla profanant,

Ac, mutant stabulis irreverenter equum.

Et, qui sanctorum quoque dormitoria pandunt,

Eheu, Sylvestres sunt Acherontis apri!

30. Mundities militaris.

Fœdi homines, qui templa Dei fecere
cloacas,

Infernalis erunt fœda cloaca suis,

31. Conscientia militaris.

Nulla viris pietas, spoliant qui nequiter
aras,

Agefilaus damnat hos factio suo.

32. Ad bellorum Præsides.

Quæ vestri patrant Scurræ, si ferre po-
testis

Amplius, & Stygias ferre potestis aquas.

33. De

33. De Smilace.

Ludendo Smilax opulentam perdidit
urbem,

Lucratus medium, parvule page, tui.

34. Ad Josuam Arndium,
Conc. Aulicum.

Aulica turba mala est, tu Pastor es au-
licus, illam (nam,

Non patiendo malam, sed faciendo bo-

35. Ad Angelum Custodem.

Tu nisi mille malos prohiberes, Angele
casus,

Corpus ad amissas protinùs iret opes.

36. Ad Salvatorem.

Major peccatis hominum es bonitate,
pudorem

Deleat hæc nostri, perniciemq; soli.

37. In hujus seculi mores.

Si salvant, mundi virtutes, crapula, luxus,
Hospitium Cereris servat inane gener.

38. In

38. In Meletium.

Lemnia nuper erat, Meleti, sua matula,
 quæ nunc
 Dimidium est animi, delictumq; tui.
 Semper amant similes lactucas labra. pro-
 tervè es
 Sordidus, & stupro sordida Nupta placet.

39. De Germanis & Gallis.

Galli sunt asini, † Germano à Cæsare di-
 ctum est,
 Omnia, quæ, Reges imposuere, ferunt.
 Multa tulit nuper Germanus, plurima
 nunc fert.
 Rectè audit * frater, bajula Galle, tuus.
 † Maximiliano I.
 * Germani antiquitus dicti
 q. fratres Callorum.

40. In Dolamnum,
 Militem temerarium.

Adibus improprie meretricia terga sa-
 tigas,
 Officiumq; viri, nescio cuius, obis.

41. De

41.

De Laga.

Nomine magnanimi quorundam gavisat
Leonis,

Sustinuit fortes robore forte viros.

Nunc * Laga, vel, quod idem est, Leporaria
dicitur. eheu

Vix lepores, si non more, timore fovet.

+ Olim n. Lavve q. Leontia
dicta.

* Laga εἰπὸν τῆς λέγυς, ob
perpetuos irruentium mi-
litum timores.

42. In duos ejusdem prædæ
appetitores.

Inter vos agitur planè concordia discors:
Vultis idem, sensu dispare, vultis idem.

43.

In Dolamnum.

Qualibet arrodis rabioso dente, dierum,
Non spero, vitam Te superare novem.

44.

In Gelasium

Cæsaris es miles, sed non pro Cæsare pu-
gnas,

Servus inutilis es Cæsaris ergò tui.

45. In

45. In Piscarium impium.

Toto, quo mecum vivebas tempore, ne-
quam,

Indignus, cui Sol irradiaret, eras.

46. Ad duos Neonymphos.

Integra Teutonico quamvis sors exulat
Orbe,

Pax & pacta palam dicitur esse, nec est.

Quamvis prima imis miscentur, & infima
summis,

Pax & in his turbis dicitur esse, nec est.

Pax in conjugio tamen est conclusa piorū,

Pax ea sit vobis propria conjugibus.

47. De anno 1683.

Tres, octoginta, sexcenti, mille docebunt
Anni, num tremulum sterve, cadatve
solum.

48. Ad Mæsium.

Mæsi disce tuam sic atrectare puellam,
nè sint post Menses dulcia amara novē.

49. Calix. (verūm,

Ex me virgo bibit, bibit & Meretricula;
illi do vitæ pocula, mortis huic.

50. Ad

50. Ad Celsissimum Dn.
Gustavum Adolphum, Ducem
Mecklenburgicum.

Gloria erat belli Sveonum Gustavus
Adolphus,
Gloria, Adolphe, pari nomine, pacis erit.
Pax querit victum, bellum consumit eundem:
Hinc Princeps, quam sis gloria magna
vides.

51. Ars & Mars.

Ars scitè confert, ut quis sit nobilis, at
Mars
Sæpius haud scitâ nobilitate beat.

52. Bonnum permanens.

Ad Herm. Schuckmannum,
Doct. Theologum.

Victum, & vestitum, &, si quæ potiora
fuerunt,

Hactenus Harpyiæ surripuere truces.
Unum non nôrant, nequiverunt addere raptò
Jesum, quo misso, surripuere nihil.

Est victus, vestes, est unicus omnia Jesus.
Jesus septuplò reddere cuncta potest.

53. Musæ

53. Musæ.

Adjectiva sient, desint Adverbia Musis,
Gratis, non gratis, namq̄, favere solent.

54. Bellum.

Nobis quos faciunt inimicos bella tumultus,

Salvator sperdet, mens ut amica ferat,
Esse etenim gemmas certi præfagia veris,
Ver ades, æternum ver properanter ades.

55. Ad Lectorem.

Martis de populo sum cõditione locutus,
Percipiendo malos, excipiendo bonos.

56. In Furium militem.

Pro saccis, eheu! das verba, & verbera
plenis.

At verbis fallis, verberibusq̄ furis.

57. Ad Hardvigum Han, Th.

Tempora nubila sunt, verum tibi júbila
gignent,

sole, & prole domum letificando tuam.

58. In Thrasonem.

Averso, nõ adverso quia pectore pugnas,
Miles es, es miles, prætereàq̄ nihil.

59. Votum

59. Votum N. A. 1660.

Erige collapsam bellorum fulmine terrã,
 Jesule, nate recens, erige, namq̃ potes.
 Redde domos, pecudes, optatã redde quietẽ,
 Esto ferax, non sit frugibus æger ager.

60. Exercitus insuperabilis.

Vota, preces, lachrymæ, quibus evacua-
 bimus urbes

Militibus, bona sunt arma, viri, atq̃ Duces.
 Militiã nobis cedit victoria tali.

Sic pugnans, nullã parte rebellis ero.

61. De Cheleno.

Octavum postquam mentitõ clauserat
 annum,

Labendo, nonum cepit, & occubuit.

62. In Taphnomastygas.

Qua defunctorum cineres turbavit,
 amica

Luto, luto est turpanda sus teterrimo,

63. Bellum.

Si bellũ dices, mala dices omnia raptim.
 Tam parvã mirum est monstra tot esse
 domo.

64. De

64. De parelliis 8. Jan. 1660. Parchumi
& alibi visis.

Ad Jo. Chrysolithum, Theol.
Amicum suum.

Ter gemini ostentum solis portendere
visum est,

Dum pessum iverunt omnia nostra palā,
Solem justitiæ nobis post nubila Phœbum
Ingeminaturum. Luceat ille citò

65. In Chelenum.

Semper onusq̄, omenq̄, tuum, fraudesq̄
patebunt,

Vero gaudentes donec erunt homines,

66. Ad Salvatorem.

Eheu, quæ nos mors, fors, fors inimica
coërcet! (gax.

Mors est aspera, fors lubrica, forsq̄ su-
Verùm per te mors, fors, fors peramica co-
ronat; (nax.

Mors fit prospera, fors cœlica, forsq̄ te-

B

67. Libe-

67. Liberatio.

Cum lateres fierent geminati, stramine
dento,

Oppressos Mosen eripuisse, patet.

Quinos centuplici solvet discrimine nexos,
Nomine, & aeterno Numine Jesus erit.

68. Preces.

Spiritus, excitus precibus, necat aliger unus
Centum octoginta millia quinque virum

69. Ad Deum ter opt.

Poenitet, atque pudet vitæ nos turpiter actæ,
Mitiget hoc iram, Conditor alme, tuâ.

70. De Somniis.

Somnio militiam, divini Numinis iram,
Evigilans, video somnia vera gemens:

71. In frugiperdas.

Ad Blasium Grabium, Schol.
Rost. Senat. Rect.

Far latum subigat, sterile est turetur avi-
stas,

Super frumentum qui stabularur eqvos.

72. Afflicti-

72. Afflictiones Sanctorum.

Ad Steph. Hanium, Theol.

Gustrov.

Ceu; torculari quando contunditur uva,
 Lucando emergit dulce sapore meru:
 Pondere sic duro miserarum Ecclesia reru
 Pressa, precum sudat syavia vina Deo.

73. Ad Salvatorem.

Obscura noctis tenebrae nos undiq; cin-
 gunt.

O Sol justitiae luce veni, euge veni!

74. De Globis igneis.

Nocte, dieq; globus medius quem vidimus
 ignis,

Nos inimica die, & nocte manere, notat.

Anno 1659. 26. Febr. meri-
 dlanus, -1. Dec. nocturnus
 apparebat, quorum utruq;
 vidi.

75. Ad Josuam Arndium, Th.

Toxicon est bellum vehemens, est pestis,
 & est mors,

Nil, bello pejus nosse, datum est homini.

B 2

76, Ad

76. Ad Nicol **Heideman**/ Th.

Horum sub terra scribantur nomina,
quorum

*Sub terra cineres turbat avara manus,
Corpus at indignum, terræ quod mole te-
gatur,*

Aëriâ miserum pendeat arbore onus.

77. Ad Deum ter max.

Non semper torvum, nato peccante, pa-
rentes,

*Sed letum, vultu mox redeunte, vident.
Ergo iterum nobis jucundum advertito
vultum,*

O Deus, iratum vertito, nam Pater es.

78. Divina nemesis,

Commoda felicitis sunt facta incommoda
agelli,

Improba sunt tali crimina plexa modo.

79. In Eulalum.

Vim nobis fieri, dum dicis, vim tamen
infers,

Jacobi vox est, dextera fratris Esau.

80. Res

80. Res in adversis secundæ.

Ad Rembertum Sandhagen/
Theol.Conjux, & charitum numero, mea vis-
cera, nate,Dum salvæ, Jesu prospiciente, manent:
Sint libri amissi, bona sint mihi cetera a-
dempta;

Eslo, qui dedit hæc, septuplicans referet.

81. Suspiciate.

Ad Salvatorem.

Temporibus, Dux fortis, eunt quibus o-
mnia pessum,Nos capita in cælum tollere nostra jubes,
Hoc ab terrigena miseri non possumus un-
quam,

Nisi tua de cælo sublevet illa manus.

82. De P. Lampridio.

Lampridium, quamvis divum pretendat
honorem,

Non genitricis habet, sed meretricis amor

B 3

83. In

83. In Golium Arithmeticum.

Ad rationes quòd rationem obtundere
rectam: (res.

Non dubitas, ratio est, quòd ratione ca-

84. Ad Tobiam Romberg,
Amicum.

Pugillos iterum donas, dum latro priores
Abstulit, his bellum suscipioq; Notos.
Tamen amicitia es, tamen addis robur a-
maræ

Materia, cui Mars, atq; procella parens.

85. Ad Joach. Henr. Vereg-
gium, Rossevizii Dominum.

Sauromatis stabulum sunt horrea facta
Polonis,

Dum supra fruges recte ligatur equus.

Omnibus ille agri careat successibus, opto,
Quisquis frumentum tam petulanter habet.

86. De Matrino.

Credis, homo quòd sit Matrino: credere
noli. (potest:

Namq; hominum nemo tam ferus esse
Credis.

Credis an infausti quòd sit pars degener

Orci?

*Demon, nō fallor, carneus esse nequit.
Est igitur mixtus: nam participavit ab illo
Corpus, ab hoc animæ pessima monstra
sua.*

87. Pax.

*Quam sit pax donum divini Numinis
amplum,*

Lector, præsentì tempore nōsse potes.

88. In Furium.

*Quis neget infernas in te residere Phia-
langes,*

Ore Deo faciunt prælia namq̄ tuæ.

89. Ad Christian. Fridericum
Han., Basedoviæ Dominum.

*Pace placent Leges, & rerum concilior
ordo:*

In bello, paci quæ placuere, jacent.

90. Ad amicum suum Hieron.
Weizium:

*Incolimus mundum, Babilonis pessima
Regna,*

Quotid succedant optima Regna. Salem!

B 4.

His.

His nihil est, nisi lis, Regnis, & seua tyran-
 Illis æternæ gratia pacis erit. (nū,

91. Laga.

Laga mea absynthi cur circumcingitur
 herbæ?

Infaustra quoniam sortis amara tulit.

92. Ad Salvatorem,

Quæ dant caelestem divino munere pacē.
 Cuna terrestrem dent quoque, Christe,
 tuæ,

93. Ad Joëlem Langelottum,
 D. Medicum.

Mille caput nostrum mala circumstare
 laborant

Bellica, quæ sevâ nos feritate premunt.
 Non tamen infando hoc cadimus sub pon-
 dere pressi,

Sic Deus est Medicus, dat bona mista malis.

94. In Thraſonem.

Qui nulli parcis, gladio furiose, cruen-
 tam,

Non miror, Thraſo, quòd patiâre manū.

95. Ad

95. Ad Henr. Rahn, J. D.

Ignavum fuci pecus à præsepibus ire,
Quando voraverunt mella, favumq; so-
lent.

Nunc ibit miles, spero, vix osibus agris,
Languida præsepi ceu titubamus apis.

96. In Vilmum.

Si tibi vel minimi mens esset conscia recti,
Delicti posset, Vilme, pudere tui,
Cui perit pudor, is pereat turpissima terra
Moles, ac putor flebilis ossa terat.

97. Mecklenburga de se.

Cui non peccavi, me, me castigat, &
eheu,
Nam, castigando, nescit amare, vorat.

98. Ad Jesulum 1660.

Sancle puer, pueris mos est donare petita,
Ab dona pacis nos, nihil addo, bono.
Pace etenim ex ipso Te pacis fonte receptâ,
Ceu puer, hanc sirenam mente, manuq;
feram.

B 5

99. Ad

99. Ad Deum crucifixum.

In cælo retulit quæ passio premia menti,
Sub cælo genti, pacis amica, ferat.

100. Pax vobis.

Ad Eundem.

Exurrexisti, sed pacis non sine dono:
Hæc pax in medio est bello adamata:
quies.

101. Ad Eundem.

Cælorum cælos superâsti, Christe, tri-
umpho.

O Martem, mortem debilitato trucem!

102. Ad Sp. Sanctum.

Spiritus alme veni, miseris solatia rebus
Suffice, nè cassas vita sequatur opes.

103. Ad Hortulum.

Hortule, salte meâ quondam pulcherri-
me dextrâ,

Hortule Sarmaticâ debilitate manu,

Hortule, forma iterùm maneat Te pristina,
faxy.

Hortule sis constans, vim prohibente Deo.

Hortule

Hortule, sic dulces flores, fructusq; capeſſã,
Hortule pelliciens lumina, & ora tuos.

104. Miliciæ mora.

Ad Jo. Chryſolithum, Theol,

Miles, qui nondum noſtris diſcedit ab
oris,

Terram; conſumto pane; vorare volet.

105. Ad Salvatorem.

Furta; rapinæ; bella, tumultus; ira, fu-
rores,

Ferculanos ferme quotidiana manent.

Supprime, Jeſu, furta, tumultus; tolle
furores,

Intutum & tutum Numine redde ſolum.

106. Ad amicum ſuum Tobiam
Rombergium.

Horrendum cecidi, læſã cervice, malo
rum,

Quam deſungemur, Tobia, finis erit.

107. Bellum.

Ad Hieron. Weizium. (rum

Eheu noſtrarum eſt Mars ultima lineare
Omnia furtivæ nam rapuere manûs.

108. Ad

108. Ad Hortulum.

Nunc iterum vultus, iterum oblectato
palatum,

Namq; tibi vultum fingo labore novum,

109. Ad beatè defunctum

Celsis. Dn. Johannem, Ducem
Mecklenburgicum. (rum,

Nè mala terrarum tibi sint onerosa tua
In terram cunctæ, Dux, bonitatis abis.

O mala rumpantur, nè vita parentis Adol-
phi,

Incluta quæ terræ est vita, sequuta cadat!

110. Ad Salvatorem.

Per Martem in mortem ruimus gens ægra.
Redemptor

Vitam, per vitam quæ sumus, adde, tuam.

111. In Qvōsdam.

Vestram inimicitiam, jus fas quæ tollitis
omne,

Palliat egregium nomen amicitia.

112. Ad Salvatorem.

Vestibus ex sanguem spoliant te, Christe,
latrones. (cohors.

Tempore in hoc nostro est hæc redivivã.

113. Parcæ

113. Parcaē nostri seculi,
Adamicum suum D. G. Morhofium,
J. D.

Ebrietas, scortatio, & execratio Parcaē,
ut
In caelum parcaē progrediantur, agunt.

114. Apologia.
Ad Joach. Henricum Vereggium,
Rosseviziū Dominum.

Versūs diversos contra dum scribo Polo-
nos,

Non Ego primates stigmatē signo viros,
Hos etenim magno ceu nomine dignor ho-
noris,

Sic feces hominum connoto, turpe genus.
At, si scurrarum se fecibus implicaverunt,
Quod non credo, illos fecibus addo viros.

115. Bella.
Ad Dan. Janum, Superint.

Quæ nobis vario nocumenta fuere tu-
multu,
Non fucatarum sunt documenta precum.

116. In

116. In Thrasonem.

Pro nobis orare malos, malus ipsemet in-
quam,

Debebas, sed nos, Thraso, orare soles.

117. De vicinis quibusdam.

Quos pia debebat concordia nectere vin-
clo,

Sapius in verba, & verbera saeva ruunt.

118. O tempora!

Ad Jac. Sturtium, J. D.

Demonis ab vellent, ab noscere militis
iram,

Moribus & possent abstinuisse suis.

119. In cives quosdam.

Exilio pietas à vobis improba plexa est.

I pietas, & nunc civibus esto, gravis.

120. Ad Deum ter max.

Horrendo immensum commotus verbe-
re saevis,

Præ callo sentit verbera nemo suo.

121. Meclenburga.

Meclenburga fuit mulier pudibunda,
virorum

Nulli, uno excepto Principe, nupta, suo.

Nunc

Nunc deslorata est. Deus huic veterem adde:
pudorem,

Putorem prae dis sentiat aucta manus.

122. In Marcum.

Debebas miseris tutor Lagenibus esse,
Ronchis verberibusq; efficit illud opus.

123. In h. f. milites.

Vivitis exturpato, captoq; sed apto,
Quod vos extollat mortis in articulo.

124. Ad Jo. Frid. von Lehsten.

Wardoviae Dn.

Qui strigibus parcat Stigiis, iam perdere:
posit,

Harum tartareas sentiet ille cruces.

125. Ad misericordiae Patrem.

Vis, veniam, veniam delicti graviter o-
rans:

Abvenio, noli spernere, namq; vocat.

126. De Petulco.

Quando latrones abeunt, abigente Pe-
tulco,

Præter naturam consimilem horret avis.

127. Pervi-

127.

Pervicacia.

Mortales asini genium petulāter inepti
Imbuit, in frene ut verbera nulla do-
ment.

128.

In Judices quosdam

Parcitis haud paucis, quos perdere debe-
batis.

Vae, ferrago quibus noxia fit, gladiis.

129. Ad Heinonem Behr/ Nustro-
vii Dominum.

Sedula sicut apes, jucundo pulso labore,
Vel cadit, in tutum vel properanter
abit:

*Sic multi, quibus est possessio adempta labo-
ris,*

Aut pereunt, aut heu vix loca tuta petunt.

130.

De militia Ducibus.

Ad Jo. Albert. Plischovium, Tre-
chovii Dn.

Rectores recte rexerunt militis acta,
Cui, quicquid libuit, non licuisse fe-
runt.

131. De

131. De Rezenstena, nobili Variscâ.

Rezenstena dedit, sexum mentita virilē,
 Hosti virgineâ funera multa manu.
 Postea signavit, quis talia fecerit Heros,
 Facta Silesiaci gloria quando tori est.

132. In Chelenium.

Quæcunq; affirmas, mendacia puidâ
 credo,
 Meq; anno fallit vix tua lingua semel.

133. In Cursignum.

Cursigni, es curvum, cariosum, & inu-
 tile lignum.
 Ex te nec Phidias Mercurium faciet.

134. In Pseudodoxum.

Das modò verba tuis, mentito gutture
 fallens.
 Herbis, non verbis fit satiata fides.

135. In Quintum.

Fila loco duræ constringis serica virgæ,
 Tergora quæ Stygiæ vis lacerare nu-
 rûs.

136. Ad

136. Ad amicum quendam
 Præpingvi Caprum mutas vervece salacem,

O vervex fieri possit & ille Caper!
 Cum verò nequeat, nisi præfectore feroci,
 Dexteræ carnificis suppleat illud opus.

137. De uxoris infomnio.

Nocte unâ me defunctū bis somniat uxor,
 Nunciat hoc longum vivere fortè
 mihi,

Hæc ratione tamen mihi vivere nunciat,
 ipse ut

Defunctus mundo sim, valeamq; Deo.

138. De avaritia & lascivia.

Ad amicum suum Blasium Grabium.

Rect.

Lechem cum rechem, panis cum pene,
 duabus

Lingvis, nè panis penè supersit, agunt.
 Impigra avaritia est primum, Venus ægra se-
 cundis.

Qui cupit illa, rapit; qui fugit ista, sapit.

139. Ad

139.

Ad Militem.

Tandem abeas, pactum pacis quia scelus,
hiantis.

Nè nos, consumtis omnibus, ore vores.

140.

Pax.

Plurima pax patitur Medicorum phar-
maca simplex, (plex.

O surgat post tot pharmaca sumta du-

141.

In Curflignium.

Non es, Curfligni, sceleratus, at es scelus:
ipsum,

Deq; probis, curvus nomine, curva refers.
Te rectum nemo faciet, nisi rector averni.

Rector, & heus estis rectificande pares.

142.

Ad milites.

Ite bonis avibus quicumq; boni estis, & re-
qui:

At quicumq; mali vivitis, ite malis.

143.

In Meletium.

Te, qui debebat, non traxit Lazarus, albæ
Sed Martæ facies illecebrosa tuæ.

O Meleti, Meleti, quæ Te dementia cepit,
Ut lasciva tuus sit meretricula Deus.

144. Pax.

144.

Pax.

Ad Dan. Janum, Superint.

Nobiscum pax est post plurima damna
reperta,
At nondum pacem, quicquid habemus,
habet.

Robur Oliva tamen pingvi quia fecit oliva,
Pacis erit tandem, si quid habemas, habēs.

45.

Pacis contenta.

Sunt homines clausi pactis, res optima,
pacis,
Exclusum, quæ fraus est inimica, pecus.

146.

In Volesium.

Seducit miserè Patrū muliercula Patrē,
Et, Volesi, Fratrū Te meretricia Patrē.

147.

De Templo Lagenfi.

Ad Lectorem.

Aspiciens idūs, tunicus quos intulit ho-
stis,

Alme Deus, templi, dic, miserere tui.

148.

De amissis rapto Epigrammatis.

Sustulit ana dies mihi tres inimica Libel-
los,

Qui modò, pro lucis scenore, funus habēt.
Qvos

Quos non una dies, non unus fecerat annus,
 Hos citius puncto sustulit una manus.
 Eumenides solitum solidum numerate pop-
 pello, (bunt.

Cui sua corvorum rostra sepulchra da-
 149. Ad Philopœmenem.

Pastor es, est pastor, tua cuius filia conjux,
 Huic carnale, tibi est spirituale pecus.
 Sic status observandus erat, sic regula recti.
 Pascunt Mystra suos, upilioq; greges.

150. Ad Hardevigum Hanium, Theol.
 Frigida Mavoris sit mentio, servida
 mortis,

Et placidè vivam, lætus obibo diem.
 151. Ad Casparum Marchium Doct.
 Medicum, & Mathem. insignem.

Augur Avem summam satagit commit-
 tere summæ,

Quæ carnes, terras, & vorat æra, Fera.
 Pectore nî clemens summi Jovis Aliger esset,
 Auguris imbueret sanguine rostra sui.

152. Ad Eundem. (Volucris.

Nulla tuo posita est calamo Fera, nulla
 Non opus est scriptis indice clave tuis.
 153. De

153. De Globis igneis.

Delapsus caelo, pyrius globus indicat a-
stum,

Qui nos afflixit, bellica flamma, tuum.

154. De loco quodam supplicii publici.

In Pictorem ineptum.

Stare ubi iustitiae persona, sed una, mina-
cis

Debit, hem socias sex temere socias.

155. In Gelasium.

Quem tu vexavit toties incuria, curat,

Te Ducis excelsi Maximus esse loco.

Scilicet, ut vero constent proverbialia, vos ab

Infortunatam ducere militiam.

156. Ad opt. quendam Heroa.

In medio pacem laudare, & querere bello

Victorum, memini quantum ego, ne-

mo solet. (verum.

Tu vero, ut notum est, dicis, pax optima

Velle Dei, velle est, laus ea summa, tuum.

157. In Ullum.

Maritum Philotecnon.

Uxorrem ducis, Natos generare recusas,

Nè tua in improprios propria villa

cadat.

Ni foret ingenue virtutis femina, posset,
 Quæ dudum es meritis, cornua longa dare.
 Sic caperet dignam demens prudentia fraudem,
 Proles & impropria sic tua villa foret.

158. In duorum ore mendacium.

Hoc absurdorum absurdum absurdissimum habetur,

Quod jus nature Nullus, & Illus habent.

159. Ad Carolum, Regem laudatiss.

Post annos bis sex postquam non pauca
 tulisti,

Anglorum in solium Te tria Regna locat.

Annis ter quatuor periit tot lerna malorum,

Quos tibi quadruplicet prosperitate Deus.

160. De Conrado Neonympho.

Ad amicum suum Tobiam Rombergium.

Quare Conradus non invitavit Erasmius
 Pertimuit vetula verbera dura socrus.

161. Putoris prima.

Putere est longum, nam stercora porrigit agris

Plurima. Sed malim naribus esse breve.

162. In

162. In Quintum militum.

Pane simul, potuq̄ carens, utensq̄ Ta-
bacco,

Exceptis fumis, esq̄, bibisq̄ nihil.

163. In Naustum.

Reditus es Nausti, divinâ Lege Magister,
Imposita est a sino fulva corona tuo.

164. Ad Georgium Langelottum,
Pharmacopœum aulicum.

Civem suum.

Ut sis acceptus Regiq̄, gregiq̄, Georgi,
Virtutis precium, novimus, esse tue.

165. Meclenburga de se.

Postquam completur totius circulus anni,
Ducitur à tergo ferrea virga meo.

LIBRI PRIMI
FINIS.

GEORGI

AD vos Mortales clamant, *Resi-*
piscite, Bellum,
 Tempestas, Funus, tristia flagra DEI

Hermannus **Schuckmann/**
 Doct.

EXiguis numeris res multas tra-
 dit ERASMUS,
Funera si spectes, dira; Pro-
digia.

STEPHANUS HANE.

IN PROCELLAS ERASMI
 LAGIANAS.

Sævit terribilis procella Venti
 Et sternit subito furore quercus,
 Nec parcit gravidis Notus carinis.
 Hinc Tarentiacis, & hinc Batavis
 Rumor e sinibus pericla Narrat

C

Securo

Securo ad scopulos subinde nauta,
 Illi præcipites in alta funus
 Plorantis reticent foventq; Secli,
 Hi tutos mediis Lares in undis
 Et firmam mediis domum procellis
 Credentes tacito sinu quiescunt.
 Sic pultat Dominus fores procellis
 Et claudunt Domino fores procellæ.
 Donec Ordrufus Lagis Erasmus
 Excitus tonitru suæ recessus
 Implet carminibus Iyraq; vallis.
 Hujus, si capient Sosl tabernæ,
 Mox vincet sonitus novas procellas
 Ut versus moveant gravem veternum
 Quem non excutunt DEI procellæ.

JOSUA ARNDIUS,

1663. d. 29. Jan.

GEOR.

GEORGII NICOLAI
ERASMI, OHRDRUFI-
ENSIS,

LAGÆ PRESEBTERI,
TRISTIUM,

Hoc est
EPIGRAMMATUM,

Quibus
Procellarum præcipuè con-
tinetur
HISTORIA,

Ad Magnificum, & maximè strenuum
VIRUM,
JOHANNEM FRIDERICUM
von Lchsten/
Wardoviæ, & Dælizii Dominum, &c
Parochialem, & Fautorem suum
magnum.
LIBER SECUNDUS.

1. De in auditis penè, Mensi Novembri, & Decemb anni 1660. procellis.

Ad Lectorem.

Multa, frequensq; notat mundi ultima fata procella,

Quodq; docent digito, sit nota, nemo putat. (ne.

Hinc ea mollities, hinc fraudes, inde rapti
Turba Deum vitâ per negat esse suâ.

2. De iisdem.

Ultima cãpana est toties infesta procella
Ædibus, arboribus, turribus, atq; mari.

3. Ad Magnificum, & Nobilissimum
Joh. Frid. von Schsten Dicasterii
Gastroviensis p. t. Directore,
Wardoviæ Dominum.

Cum tua sædavit telaps, & prædia bellum,

Hæc animo, verum est, Te subiisse gravi.
Felix, quem timidum nunquam potuere
secundæ, (vir es.

Nec timidum adversæ res dare, Jane,

4. Ad

4. Ad Rostochieuses

Immani vestram quatiens bis turbine
iurrim

ultio, Rostochium jam respisce, vocat-

5. De Rostochii seculorum quinquagenio.

Ad Jo. Petræum, ejusdem urbis
Consulem primarium.

Seculorum quævis longo Respublica lustro
Vertitur, historiae ut dicat ordo rei.
Rostochium implevit longævum hoc ordine
lustrum,

Nè pervertatur crimina lustrat aquis.
Hoc spadent raucâ reboantes voce procellæ.
Affligunt turres murmure quando truci,

6. De procella 3. & 4. Jan. 1661.
tertium tumultuante.

Tertia campana est audita. in templo
venite,

Cumq; bono pacis fœdus inite Deo.
Non opus est vobis ipsi; vobis opus ipso est.
Ultima pernicies. nî veniat, erit.

C 3

7. De-

7. De procellarum, eodem Jan. Mense,
incredibili imperu.

Ad supremum Judicem.

Conditor alme, citas bis, ter, quater,
amplius, atq;

Parvi fit hæc citatio tam seria: [rent,
Ni veniant homines, & læsum numen ado-
Brevi suprema fiet executio.

8. Ad Deum ter opt.

Ira tua est vehemens bonitas vehemen-
tior, illa.

Perdere læsa, sed hæc parcere læta solet.

9. Exitium, marinum.

Anchora nulla ratem tenet amplius, oc-
cidit eheu.

Navita, mercator, merx nova, vita, salus,
Orphanus ab patrè deplorat, scemina luget,

Heu pullata, tuam, care marite, necem.

Summe, Deus, terrâ, quoniam iactamur,
& undis,

Turbine seposito, ad Regna quieta voca,

10. Omnia.

10. Omnia intuta.

Ad Josuam Arndium Theol.

Villa habitatores confundit, cauta bi-
dentes

Opprimit, inq̄, natans devorat omne
salum. (exstat,

Terra infida, mare est infidius. heu nihil
quam cælum, tutâ quò licet ire viâ.

11. Procellarum exquisitissimarum
congeries.

Innumera nota sunt non mentitur pro-
cellæ

Innumeri, expectat nos quod ubiq̄, mali.

12. De ventorum vehementia.

Est tuba turbo, vocans: respiscat turba
proterva,

Quam Deus exturbans, nî respiscat,
erit.

13. Ad Tobiam Rombergium,

Reip. Roltoch. Secret.

Olim Nauta æquo: quæsit in æquore-
victum,

Ferventi merces nunc litat ille freto.

C 4.

14. Ad

14. Ad Nie. Heidemannum, Theol.

Turbo procellosè quoniam petit omnia
rictu,

Stare aliquid, celsi dextera sola Dei est.

15. Aër

Crimina terribili deploras nostra boatu

Aër, ab infausto turbine tacte, fremens

Ore sine ab loqueris, dextrâ sine percussis,

hæc ad (luet.

Verbera quem sceleris non pudet, ille

16. Ad Deum ter max.

Qui pavidè truiinat, quot ab imis tur-
bine turbes,

Si bonus est, luctum parturientis habet.

17. Procellarum causæ.

Quid dedit has toties immenso turbine
turbas? (Dei.

Heu, vehemens hominis crimen, & ira.

18. Ad Jo. Frider. von Teshien /
Wardöv. Dominum.

Directoris opus pūcto bene perficis omni,

Casus namq; malos dirigis, atq; bonos.

Illos, nè noceant: hos, nè volvantur inepte.

Ut casus, vitam dirigis ipse tuam.

19. Pro-

19. Prodigium.

Vis docuit dum sustulit hinc, ac inde
bidentes,

Maclatore Gogo, nos fore, sicut oves,

20. Ad turbinem.

Dextera nulla tibi est, sunt cornua nulla,
potenter

Vim tamen exerces impetuose tuam,

21. Procella,

Ades dum multas, caulas non transfero
paucas, (bidens.

Qvodd fit homo, doceo, qvodd peritura

22. Deus.

Quam facilis tumidos rem quamvis
possit in hostes (docet.

Vertere, turbo frequens per nocumenta

23. In avaros.

Ingentis quatiendo rates, mare dives
opum fit,

Nec fruitur typus est, Euclio avarum tuus

24. Ad Deum ter max.

Ne, Deus, ex animo vegetans calor exeat
omnis,

Dic, taceat. motus crimine, turbo, meo.

C 5

25. Ad

25. Ad Jo. Frid. von Eshfen.
Wardov. Dn.

Verbera plaga parat, verum plaga re-
tia tendit,

Sit plaga longa tibi, sit mihi plaga brevis.
Venator noscere bonus quandocumque ferarum,
Verarum noscat nec minus, esse precum.

26. Ad Deum ter opt.

Mitte truces Pontum ventos, Deus optime
ad Helles, (ferat,

Quodcumque malum patitur plebs tua, Turca.

27. De naufragiis.

Qui rate nuper erat vectus, Seneca in-
star Iberi,

Sponte sibi mortis legerat ipse genus.

28. Ad amicum suum Dan. Georg.
Morhofium, D. & Prof. Rost.

Est spumante bonum victum sibi quare-
re ponto

Hocque bonum fecit scilicet procella malum.

29. Ad Deum ter. max.

Ne Satan, & mundus perdat, carnisque
voluptas,

Castigas virga nos, Deus alme, gravi.

30. In

30. In quendam.

Sicubi Mecenas æqualis quisq; tibi sit,
Hujus ego nolim temporis esse Maro.

31. Ad Salvatorem.

Heu, feralis confunderet omnia lælaps.
Nè manus hunc, Jesu, punderet, at
me, tua.

32. De Vanda.

Vanda, mari quòd dulce mori sit navita
jactat.

Quod venit insipido, quomodo dulce,
freto?

33. Christian. Fridericum Hanen/
Bafedoviæ Dominum.

Sit res magna, salo spaciofo quærerere vi-
tium,

In tenui, est major quærerere posse solo.

34. Ad Dan. Georg. Morhofium, J.D.
& Poëtam elegantiss.

Omne non recto, penetranti turbine,
turris

Rostochii quassa est, VVismariæq; ruit.

35. Ad

35. Ad Justum Bruining. Cancellar.
Megapolitanum.

Vix fera bella cadunt, jaceant precor,
excipit illa

Eheu, quam longo turbo furore fremens.
Ut respiscamus, docuit, docet, atq; docebit,
Ceu digito monstrans indice, utrumq;
malum.

36. Finnoniæ, 1658. Mense Jan.
occupatio.

Insula, more novo, Finonia subditur hosti,
Nam glaciale salum fit tibi, Svece,
solum.

37. De naufragiis.

Ad Dan. Janum, Superint.

Turbo frequens nautas prorâ, puppiq;
trementeis

Ejicit, & rapidi per maris ima vebit.
O miseros illos, miseros nos insimul! eheu
Quod pereant, victus destituamur oper.

38. De anni 1661. ingressu.

Ad Blasium, Grabium Scholæ, Rost.
Senat. Rect.

Fulgur

Fulgur cum tonitru vehementi, turbine
mixto,

Anni principium sunt comitata novi.
Talia quid signent, novit Deus unicus, ipse.
Suspicio exitium significare soli.
Nè simul intereat, quicquid sumus, utile,
fletu

Numen ut iratum conveniamus, erit.

39. De templo Lagénsi.

Quod stat adhuc rectum Lagénsis debile
templi,

Et tegula officio quælibet apta suo est,
Mirum, & non mirum est, inimico tur-
bine dante,

Insultusq; bono præpediente Deo,

40. Ad opt. Deum.

Nostra suâ per te veteri stant omnia
sede,

Nec quicquam lælaps impetuosus habet.
Quilibet hæc nostræ si diceret incola terræ,
Ludus & ipse suum posset habere mo-
dum.

41. Ad

41. Ad D. Justum Bruining, Canc.
Megapol.

Qualis tempestas est morum, turbida
sanè,

Haecenus immitis aëris esse solet.

42. Hyems anni 1661.

Impetuosae licet, tamen haec quia lenis hy-
ems: est,

Forsan in aestatis tempore fiet hyems.

43. Periculum marinum.

Ad Christiani Woldenbergium J. D.
& Prof.

Qui nescit orare, Deo maledicere novit,
Conscendat navem, turbidaq; ar-
va secet. (ante,

Tunc, puto, dediscet diras, quas noverat
Et, quas non nôrat, discet amare preces.

44. De turribus.

Ad Henricum Rahm. J. D. & Prof.
Rostoch. amicum suum.

Rostochii, & quòd Vismariae luit edita
turris,

Ominis infausi non leve nomen habet.

45. Ad

45. Ad Jo. Frid: von Leßten/
Vardoviæ Dominum.

Aut pluit, aut ningit, nive se. solvente
per horas, (mit.

Terra aut, turbinihus percita, tota tre-
Qualis hyems, quam tamùm habet incon-
stantia constans,

Talis homo, constans in levitate suâ, est.

46. Ad Germanos suos.

Helleponticæ solvetur Bestia terra,
Et, Germane, tuos, impie, perdet:
agros.

Hanc tua consilia haut pellent, quia va-
na, require.

Divinam, ut rabida vellera vellat, opem.

47. Tempestas. Homo.

Ad Andr. Dan. Habichtthorstium, P.L.

Tempore tempestas malè temperat o-
mnia. nostro.

Temporibus mores pessimus aptat homo.

48. Ad Germanos.

Te, Germane, David docuit peccare,
Mauassésq.

Irriget & lachrymis pectus uterq. tuum.

49. Ob-

49. Obmutefce,

Salvator verbum, tempestas quo tacet
omnis,

Ad mea si repetat crimina, salvus ero.

50. Ad D. Janum, Superint,
Gustroviën.

Omnis ventorum, veniat quo nomine
tandem.

Impetus in Mensera lapsus, Jäne, tuum est.

51. Ruina.

Undiq; tecta cadunt, rudibus vexata pro-
collis. [Det-

Quod mea subsistant, nomen honoro.

52. Ad Deum ter opt.

Per tempestates, quarum sunt crimina
causæ,

Dic eris à nobis summe abiisse Deus.

Rectè abiisse in nos meritâ cognosceris irâ.

Ad nos, immeritâ pro bonitate, redi.

53. Preces.

Ad Jo. Franc. Clausingium, Theol.

Turbinis affectus inimico vulnere nè dent

Effectus, præsent supplice vota preces

Non

Non quævis, possunt etiam quædam esse
malorum,

Verum, quæ, Christi sanguine tincta, rubent.
54. Ad Henr. Rahm. J. D. & Fac. Sen.

Navita de ventis, tumidâ, narrare,
procellâ,

Desiit, & rapidi quæsiit ima freti.

55. Ad Deum ter max.

Est, quod, castiges, qui sunt: in amore
probatî,

Sæva rapina docens, atq; procella nocens.

56. Pœnitentia.

Turbo vacavit: majores, hominesq;,
minores

Vertimini ad dextram, nulla sinistra
juvat.

57. Dies extremus.

Punctum supremi supremum instare diei,
Persvasum, ventus quos laceravit,
habent.

58. Ad amicū suum Tobiam Romberg,

Numinis irati pro crimine pœna tabac-
cum est, [nus.

Quâ fumo humanum pascit, alitq; ge-

59. Ad

59. Ad Deum ter max.

Vox tua terribilis ventorum clamor habetur,

Mutari vitam, quâ, Deus alme, jubes.

60. Templi Lagensis suspirium.

Me, Dux, celse, juva, Patroni nomen,
& omen,

Sic agnosceris, semper habere mei.

61. In Dolamnum Causidicum.

Es creperus, streperus, clamosus, & osus,
es inquam. (tuum.

Fertur ad ingenium turbo, Dolamne,

62. Maritus. Uxor.

Vir caput est generis, corpus muliercula,
nostri.

Sapè dolet corpus, debile sapè caput.

63. A la mode.

Pestis es, & quicquid miserum magis inficit orbem.

O mode abi, nullo suscipiende modo.

64. Ad amicum quendam.

Quæ te vexavit, penè interimendo, malignam
lignam

Vexa scorbuti, ritè valendo, luem

65. In

65. In Acarpuni.

Magnus, Acarpe, vir es, Librorum mag-
nus es autor,

Obscuros inter primus, Acarpe, viros.

Æsopus per bruta homines docuisse pro-
batur,

Perq; homines versa tu vice bruta doces.

66. In Patrem Lampridium.

Ut Patris obtineas non ficto nomine,
nomen,

ulnis includis scorta benigna tuis.

67. Securitas.

Crimina sexcentæ tangūt crudelia pœnae,
At nos lehargus, sunere peior, ha-
bet.

68. Venti.

Si venti scopæ, ceu mos est dicere, mundi,
Verrant stercoreum mitius, opto, solum.

69. Votum inane.

Ad Joach. Melanocephalum, Theol.

Quæ turbo oppressit, dives, millesima se-
pars.

Esset de centum millibus: una, forem.

70. Ad

70. Ad Lagenfes suos.

Bella procella, laes sonitu, respicite,
magno

Clamant, obtusis auribus estis adhuc,
Surditiem cui non haec auriscalpia demūt,
Hunc desperatis auribus esse, patet.

71. In Dolamnum,

Diceris esse nimis sapiens, prudensq;
Dolamne:

Omne nimis vitium vertitur in nimium.

72. In Philodorum iudicem.

Aurivoro per te vita est rediviva Sā-
samni,

Jus dabit in corio filius ergo tuo,

73. In P. Lampridium.

Non Elisa tibi Doctor, verum Elisabe-
tha est,

Cujus, praefidei lumine, Numen amas.

74. Ad Henr. Rahn, Juris D.

Est unum, non jura duo, jus omnibus
aequum.

Jura duo, ut gladii, sunt metuenda,
duo.

75. Ad!

75. Ad Felicem Fidlerum Theol.

Turbo à turbandis venit, apto nomine,
rebus,

Tatum etenim intutum sæpè cubile facit.

76. Ad Eiusdem Sponsam.

Felix cara tuo nè Deuteronympha libello
Excidat, ut felix sit Neonymphus, age.

77. Ventus.

Stertentis somno terras ingente boatu
Excitat, & lætaps evigilare jubet.

78. Mare.

Multa voravisti, sed adhuc satiabile
non es.

Æquoris ingenium dives avarus habet.

79. In Piscarium.

Piscator non est ictus, sed vult tamen ici,
Famæ inbians minimè fontis & igne
fremens.

80. Prælagium.

Plurimus agricola labor exercetur in-
anis,

Nam lolii, & sterilis promet arista nihil.

81. Suspi.

81.

Suspirium.

Parce Deus miseris, numero pereuntibus
omni,
Nè desint homines parcere quando vo-
les.

82.

Scipio aurundineus.

Adamicum suum Dan. Ceorg. Morho-
fium, J. D & Poetam terfiss.

Quam sit nostra tenuax fidei Germania
Patrum,
Monstrat, cum dextram fulcit arundo
manum.

83.

In quendam Iurconem.

Christoferum, non Christophorum Te-
dicier, æquum est,
Nam ferus es Christo venter, & ingla-
ries.

84.

Procella in nocte Conversionis
Paulinæ. 1660.

Nunc etiam ex Austro non felix turbine
lælaps
Venit, & à Zephyris tecta relicta ruit.

85. In

In Gaurum.

85.

Nocle vorat totâ, repetit jētacula manē.
 Divisam ingluviem cum sue Gaurus
 habet.

86.

Veritas.

Quod caput & cupidas conscendere de-
 buit aures,
 Sub pede cur verum squalidiorē jacet?

87.

In Matrinum.

Virtutem q̄rens in te, non invenit.
 omni es
 Improbus vitâ, seclerumq̄ plenus.

88.

In Piscarium.

Piscator nunc est idus vah verbere sevo,
 Jugiter immanis desipit erro tamē.

89.

Ad Salvatorem.

Buccina turbo Dei nos ad te, Christe,
 redire,
 Rugiit, o ter sis auribus esset homo!

90.

Halcyonia.

Transigit in fundo noctes alcēdinis imo
 Nauta, vetus nomē jam modo tempus
 habet.

91. Venti,

91. *Venti.***I**mprobus ut *sevit*, socio *mutrone*, ma-
nihilus,*Sic venti circum turbida tecta volant.*92. *Ad Nautam.***O**pænis *objecte Dei*, quem *subruit æquor*,
Et *conjurati demergunt*, *Navita*, *venia*.93. *Ad Jo. Franciscum Claulingium*
*Theol. Gustrov.***T**urbo & *tempestas Domini sunt semi-*
ta nostri,*Semita*, quâ *per nos ambulat ille fre-*
*quens.*94. *Ad Servatorem.***N**unc *iterum socio conspirant omnia*
flatu,*Euge jube verbo*, *Christe*, *tacere tuo.*95. *Naufragia.***U**nâ *Eurusq;*, *Notusq;* *ruunt*, & *gæcta*
*procellis**Navigia immergunt corpore*, *Ponte*,
*tuo.*96. *Secu.*

96. Securitas.

Ad Blasium Grabium, amicum.

Non homines magni, non parvi vulne-
ra curant

Improba, nec sevis est medicina malis.

97. Ad Dan. Georg. Morhof. J.D.
& Prof. Rostoch.

In domibus tremuli, titubante ut lintre,
movemur,

Hoc streperâ nolim tempore nave vehi.

98. Ad Eundem.

Treis & viginti quamvis modò videris
annos,

Es tamen annosâ vir gravitate senex.

99. Sors piorum.

Quam maneat his fata pios felicia
terris,

Affiduo lælaps turbine, ut ore, refert:

100. Ad Christian. Chemnitium, D.
Th. & Superint. Jenens. amicum vet.

Est tuba turbo, sonans. jam jam cum
millibus adstat

Innumeris Christus, judiciumq; dabit.

D

101. Vigio

101.

Vigilate.

O b turbas, quas turbo modis dat mille
sonorus,
Non dormire homines, sed vigilare
deceat.

102.

In Dolamnum.

Fatide cum terfo cur certas hirce Poëtât
Ut sis illius pars onerosa Libri.

103.

Ad Salvatorem.

Navigiis iterùm nostris dormire videris,
Hoc nimia observant asperitate Noti.

104.

Suspirium.

Parce Deus, pereo; differ, scelus aufse-
ro, pœnas [opem,

Perfero, quæ meritis fert rigor, asser

105.

Illusio diabolica.

Et pater, & nati docuere, Licanthropos
an sit

Fabula. nam + fieri, Dæmonis arte, potest

+ Non mutatione naturæ, hoc

enim Diabolo planè est impos-

sibile, sed oculorum, & persua-

sionis deceptione.

106. Quinta

106. Quinta Conversionis Pauli
matutina.

Jam sonuit quinta hora, feris, pie Christe,
medere,

Objice, nè noceant, vulnera, quing. Notis.

107. Ad Steph. Hanen, Theol.

In foribus Christi adventum consistere,
si non

Ex aliis, crebris noscitur, Hanc, Notis.

108. Nox. Convent. Paulinæ.

Nox iterum tumidis traducta est hor-
rida ventis,

Auspice, nil nocuit nox violenta, Deo.

Talia nobiscum Nautæ si dicere possent,

Non fluerent medio jam, sine nave, freta.

109. Clara dies Pauli.

Ad Hardevigum Hanium, Theol.
amicum suum.

Si veterum conjecturæ quid posse notan-
tur, novus.

Crede mihi, annus erit non sine cæde

Si conjecturæ sunt quovis tempore, quod
sunt,

Hic idem vacuus sanguinis annus erit.

D 2

no. De

110. De procellis nocturnis.

Omnia quum tacitis dant plena silentia
labris,

Ingenteis motibus posse cedere, Dei est.

111. De nocte Purificationis.

Integra distorto mihi nox traducta sopore
est.

Turbasti requiem, turbide turbo, meam.

112. Ad Jo. Frid. von Lychsen

Vardovia Dominum.

Dicimus in tacita regnare silentia nocte,
Quae modo per varios non tacuere
Notas

113. In Quintum militem.

Abbrevias tempus, potando saepe tabacco,
Attenuas cerebrum nec minus ipse
tuum.

114. Ad Gallum.

Cum tuus ad multum praecessor sphaelma
taceret,

Ejus erat multis carnibus olla gravis.

Olla tibi levior cur sit, si, Galle, requiris,

Dico tuis verbis: crimina nulla taces.

115. Ad

115. Ad Casp. Marchium, D. Medicum
& Mathem. insignem.

Eichstadium sequeris, veteres recolendo
Calendas, (virum.
Crugerum &, celebri nomine, anice,
Illi etenim Reges non implicuere Calendis,
Tempore temperiem sed posuere suo.

116. In Pseudo Meccanatem,

Haud quaquam obscure Metenas dicitur
es Aulo,

Nam, commune boni nil, facis, esse rati.

117. De Aulo:

Vapulas à quovis, non est tamen Aulius
avarus,

Sed quantus quantus totus avaritia est.

118. De Philopompo:

Non famulari, sed dominari scit Philo-
pompos: (lus.

Sed Philopompos erit de Domino famu-

119. Ad Jo. Petraum, Conf. Rostoch.
& Senatûs Antecessorem.

Fulguris hyberni, & tonitru qui percitus
astro

Non stupet, affectum stipitis ille refert.

D 3

120. De

120. De Salvatore.

Passio precescit, surrectio leta secuta est.
Præcedunt faustos tempora mœsta dies.

121. Senex pœnitens.

Quæ delectârunt olim, jam crimina mor-
dent.

Hoc, puer, exemplo discite, caveg³ meo.

122. Ad opt. Deum.

Parce, infer pœnas, vindictam differ in-
evum.

Nô referam grates, quas neqveo ager-
agam.

123. Ad Dn. Gustavum Adolphum,
Religiosissimum Principem.

Dux, columen patriæ, Stygii perverte
Draconis

Servas, nil poterit gratius esse Deo.

Hæc, scelerum species multorum est, ferre
benigne,

Virtutum virtus, pleclere mille modis.

124. Homo homini. Ad Eundem.

Est bonitas, homini quoniam es Deus,
intima; sagis,

Optima, si lupus es, pars pietatis erit.

125. Pro-

125. Procella.

Turbo iterum validis nobis obmurmurat
 Austris.

Hunc, Deus, immiti frendere dente, & eta.

126. Ad ter max. Deum.

Aere, & igne, & aqua, & terra nos
 corripis, & quæ

Debent esse bono, sunt Elementa malo.

127. Ad clementissimum Deum.

Bella imbella, famesq; tuum docuere
 furorem,

Bella tamen subito & præteriere fames.

Castigas modicâ delicta atrocia pœnâ,

Et nescis aliter plectere, nam Pater es.

128. Procellæ.

Ad Eliam Plaggenmarium Theol.

Lectos, ut cunas, iremulâ vertigine mo-
 tant.

Eheu, quàm mater sunt violenta Notis

129. Pœnitentia.

Pœnitet heu scelerum sædantùm in cor-
 pore mentem

Amens per corpus mens fuit, idq; pudeo.

130. Veni

130. Ventorum frequentia.

Vilescit miracula, usu repetita frequentia,
Idem est insani turbinis ille modus.

131. Ad amicum quendam.

Tempora diminuis, Jugens, efflansq; ta-
bacum. [habet.

Attamen inde minor tempora somnus

132. Procellarum insignium collatio.

Ad Steph. Han, Theol. Guffrov.

Rusticus ante decem cam. baccharetur,
& annos:

Tres, venti tumida multaruere Notis.

Ad sexagenum sunt haec puerilia primum.

Turbo nocens pavido quo fuit orbe fre-
quens.

133. De continente submersa.

Hic, ubi plostellis tauros vexavit arator,

Acer & in bello pabala legit equus,

Navita ventorum vi remigat, Omnia
lelaps

Irato, potuit talia signa, Deo.

134. De Musculo. (idem.)

Parvus, & est magnus vir Musculo unis &

Parvulus est alius, maximus ipse sibi.

135. Peri-

135. Pericula marina.
Ad Tob. Romberg. Reip. Rost. Secret.

Nauta maris saevo iactus prestere, salutis,
Jam non de ventis, de nece narrat,
inops.

136. Ventorum violentia.

Lectō dum minimè fundor, tundorq̃
quieto,

Commovet heu curias dura noverca meas.

137. De fulmine Rostochienti.

Cum † Petri arderet turris, tum tota lue-
bat. (bi est.

Meclemburga, domus, Urbs, minit at a ti-
† an. 1636. vigil. Epiph.

138. Procella 6. Febr. 1661.

Ad Jo. Qvistorpium, D. Theol.

Austros dat Zephyrus, Zephyros Aquilo-
ne feroci

Excipit, atq̃ Earis miscet avara Notos.

Hac sunt, quos multis suprema fit uncio
nautis,

Officiam tremulo persuicente mari.

D 5

139. Hyems.

139.

Hyems.

Mollis hyems aestas, Zephyris licet undique
plena, est.

Aestas dura. tuum nomen habebit hyems.

140.

Ad Lectorem.

Talia commoti brumâ prædiximus, ab
nunc.

Aestu aestas multis exitiosa fuit.

141.

De 6. Febr. turbinibus.

Ventorum quia tanta fuit collisio, mi-
rum est. (queat.

Quod tegula, aut tectis culmus inesse

142.

Trimestre procellarum.

Ad D. Jo. Reinboth, Duc. Slesvicen.
Episcopum.

Historia antiqua, & nova tot negat or-
dine ventos. [suum.

Ultima habent proprium tempora tale

143.

Venti & incendia.

Ad amicum suum Tobiam Romb.

Ventos, & fumos hoc vendunt tempore,
quare,

Ventos, & fumos dat Deus innumeros.

144. Ad

144. Ad procellam. [secli.

Savisti quadrante anni plus tempore
Tandem supremum dicitur turbo vale.

145. De presentaneis periculis.

Ad Joach. Schröderum, Theol.

Heu nutat paries, crepitant summa
ima, solutis

Veclibus interitus urbium, & Orbis adest.

146. In Piscarium.

Fedè putentis condivit Asellus asellos,
ullius at vari nullus in his sapor est.

147. Ad Jo. Bremerum, Conc. Regium,
amicum vet.

Nis Deus ad syetos premeret diluvia fates,
Pristina jam vellēt mota redire Notis.

148. Admonitio.

Praeterière Dei Vatum presagia nostri.
Adveniet Judex, jam respisce, tuus.

149. De feriis pœnit. & jejunii

IV. temp. circa exitum anni

1661. haberi ceptis.

Mæstus ob Assyrios Juda Rex, Numine
fusus, (precans.

Ilachrymans flammam subruit, atq;

Et

Et Meclenburgæ Dux, Numine fîsus eodem,
Impiger ad lachrymas convolat, atq[ue]
preces. [nia dextra,

Sunt, precibus junctæ, lachryma, & jeju-
Qua, licet invictus, vincitur ipse Deus.

150. De templorum Sandentium 15.

Apr. 1662 in sperato planè incendio.

Unâ nocte caret Sacris Stralsunda du-
obus,

Et Jacobe tuis, & Nicolæ, tuis.

Terra fuit sterilis, fervens aqua turbida aëris

Juppiter è summo nunc pluit igne polo.

151. Ad duos naufragos.

Denatum quodcumq[ue] bonum, piget,
aquare vestrum,

At noviter natos votamen esse, placet.

152. Ad amicum suum Hier. Weizium.

Tempus temperiem præsens male tem-
perat omnem, [mo est.

Qualia nunc exstant tempora, talis ho-

153. De Anni 1662. hyeme.

Aestivalis hyems hoc anno est. forsitã æstas
Bivialis, prece nî præveniamus, erit.

154. De

154. De 18. & 19. Febr. ejusdem anni
procella.

Aolus, immitti pernox bacchatus ab Au-
stro,

Edocuit mores, bellica turba, tuos.

157. De Stabulo Sibbezini per eandem
procellam mediâ nocte, diruto.

Ad Dn. Joach. Henr. Vereggium.

Postquam vix prædæ, vix Martia bella
sedebant,

Rosviziû pavidas caula peremit oves.

Postquam consuetam vix transit annus in
orbem,

Sibzini oppressit penè bovine pecus.

Attamen hæc animo non fers fremebandus
iniquo,

Inde Deus posthæc jagiter æquus erit.

156. Ad miseram incendio
Patriam.

Quatuor intra annos tibi noxia flamme
secundo est.

Utg. domûs fiant parva favilla, facit.

Horrea proficua multum turgentia messe,
Imos ad fundos horridus ignis edit.

Nil

Nūl prodesse tibi possum, verūm anxius
opto,

Perfectus flammæ nē veniat numerus.
157. De arce Gothana, turbine
turbatā. (quando

Friedenstena fuit paci non consona,
Ejus tecla dedit, Gotha, procella tibi.

158. De globis igneis, & incendiis
multifariis.

Crebrius ignitis terras Deus ictibus urit,
Indicia adventūs, quos docet, esse sui.
159. Ad Ohrdrufium patriam.

Amplius Ohrdrufium cum nōl, meae
patria possim,

Opto, sit finis flamma secunda mali.
160. In Aquilones, Mense Majo,
1662. frigidissimos.

Tūm magis accepta venissent tempore
venti,

Si modò flarissent tempore, bruma, tuo.
Sed, quòd Hyperboreo nos urunt frigore,
res est,

Teclore, non calidò trux quia vivis homo.
161. De

161. De iisdem.

Ad Lectorem.

Nè doceant venti panis solamine multos
 Destitui, metuis præveniunt o præ-
 ces.

162. De templorum Sundensium
 incendio. [orbem.]

Quindecies anni Phœbus se volvit in-
 Cùm spoliata sacrâ Diva Maria Domo.
 Nè desit flammæ reliquis injuria templis.

Hæc Deus in senso cælitus igne cremat.

163. Ad Philippum Henr. Friedlie-
 bium, D. Theol. & urbis Superintend.

Organa, suggestus, altaria flamma re-
 liquit;

Ira Dei tacita vim bonitatis habet.

164. Ad Ohrdrufenses Tyrigeras.

Conditor abstraxit rapidum bona vestra
 per ignem,

sed referet lato, quæ periére, lucro.

Sic tenero panem Nato pater abstrahit,
 illum.

ut possit. reditu latificare tibi.

165. De

165. De equis suis per noctem 4. Apr.
1662. è stabulo subductis.

Tres furantur equos prædones ungue
rapaci, (la nocet.

Qveis, modò crux servet jus, aqua nul-
166. De Procella

Dom. 15. P. T. anno 1662. vehemen-
tissima.

Clamoso Zephyri quid poscunt gutture?
primùm,

Qværerè Regna Dei, justitiamq; jubent-
167. Ad procellam.

Turbo Stentoreis quid me clamoribus
implet,

Cùm doceo populum qværerè Regna Dei.
168. Ad Dan. Janum, Superint.

Nemo avium, & florum curas vult pel-
lere more,

Hoc zephytis, pleno turbinis ore, dolet.
169. Ad Eundem.

Veni, quos raptus stimulat Deus utribus
in nos,

Clamant: turba solū desere, qvære polum.

170. Ad

170. Ad Casp. Marchium D. Medicum
& Mathematicum insignem.

Supremos turbo mala, n̄ pepulisset ad
Indos.

Profluvium, & pestis pernicioſa ſorent.
Inde manu palpare licet, visuq; notare,
Et prodesse, Dei Numine, posse malum.

171. Ad Deum ter max.

Bella, procella, lues, defectus egentis
agelli,

Ira carnifices sunt, Deus, alma, tua.

162. Ad Salvatorem.

Euge veni Jesu, da, crimina ſeva re-
lingvam,

Lingvat ut extremo poena ſuprema die!

173. Ad Eundem.

Dum, populo benedicendo, pie Chriſte,
laboro,

Vitā, coge, meā nē maledictus agam.

174. Ad Hardevigum Hanitum, Theol.

De filiarum trifolio:

Eugenidas, non Eumenidas volo vivere
Natas,

Atq; volo Charites vivere non Erides:

175. Regu-

175.

Regula rustica.

Ad totius misericordiae Patrem. 1662.

Pars scetet aestatis gelidis suprema pru-
inis,

Angelicum hebdomadas quatuor ante
diem.

Quod, si post Festum repetant spacia aequa
Philippi,

Fragibus interito, quem Pater aufer, erit.

176. De conventu Septemvirorum
caelestium 1. Dec. 1662.

Excepisse Duces, quos novimus, esse Pla-
netas.

Dicitur in caelis una, eademque, Domus.
Conventus non eventus hic forte minatur
Svaves, sed, melior vita sit ergo, graves.

177.

Ad Lectorem.

Divina signis monitus qui saepius iræ
Non stupet, iratum sentiet ille Deum.

LIBER SECUNDI
FINIS.

DE AUTORE.

U Titur alato calamo ingenio-
sus Erasmus
Cur? jubet in celeres ver-
bula abire pedes.
facieb.

DAN. JANUS, Superint.

AUTORIS STRENA.

Epigramma.

I.

Grammaticis, quasi sit sine thre-
no Strena putatur
Dicta, sed heu! threnos dat
tua strena meros:
Grammatici dicunt, sed tu contraria
scribis.
Grammaticam fallunt tristia vestra
Fidem.

Et

Et latus læto & ridens ridentibus adsit
 Alterius lacrymis illacrymare decet.
 Sic & ego Heraclitus ero, cum tristitia
 scribis
 Carmina cum scribis ludicra Demo-
 critus.

Opt. animo fac.

DAN. GEORG. MORHOF, D.
 & Prof.

Ad Autorem.

Tristitia sut lætis nullò non tem-
 pore mista:

Tristari in mundo mens
 pia semper avet.

Vir pietate potens, dum tristitia symmata
 densas,

Evax! nonne piis gaudia multa creas?

Bono Faciebat animo:

M. Daniel Parschitius,
 Pannonius.

GEORG.

GEORGII NICOLAI
ERASMI, OHRDRUFI-
ENSIS,

LAGÆ PREBETTERI,
TRISTIUM,

Hoc est
EPIGRAMMATUM,

Quibus
Exequiarum præcipuè con-
tinetur

HISTORIA,

Ad Eximium, & Nobilissimum
VIRUM,

OTTONEM FRIDERICUM

von Woltßen/
Nicoriæ Dominum,

FACTOREM PRÆCIPUUM,

LIBER TERTIUS.

I. Omne

1. Omne Trinum.
Ad Lectorem (sta?)

Cur tibi tristitia, Lector, treis offero mæ-
Edam ut perfectos, sed numerando, Li-
bros.

2. Ad Ottonem Frid. Moltkenium,
Nicoriæ Dominum.

Tristia præ lætis quare tibi dedico? tēpus
Abstulit ex omni pectore lætitiæ.
At, præ defectu, quæ nescio penè dicere,
Effectu eveniant omnia læta precor.

3. Ad Uxorem.

Mortua vita tua est potiùs, quàm viva
vocanda.

Ad quatuor moreris tēpora penè quater.

4. Ad Dan. Janum, Superint.

Cur habeo alatam, scribendo Tristia,
pennam?

An, quoniam in versus verbula cogo
leves?

Est breve namq; leve, at grave cogitur esse
quibusdam,

illu dum navos exprobro, sorte meos.

f. Ad

5. Ad matrem septuagenariam.

Stas ad radices, descēsu langvida, mōtis.
Scādes, descēsus cura ubi nulla, locum.

6. Epitaphium Fauni Erffurtensis.

Hic jaceo Faunus, tamulo jacet Aula
propinquo,
Qvæ Soror, & Conjux, & mea Nata
fuit.

7. Ad Henr. Rulmannum, Theol.

Qui vult, ut sua mors hodie sit mortua
planè,
Funeris haud debet cras meminisse sui.

8. Ad Amicum qvendam.

Sustulit & matrem, qvi sustulit intime
Patrem,

Antè tibi puero, nunc Deus ipse viro.
Fata triumphantis noli deslere parentis,
Jubila nē lachrymis cœlica digna putes.
Ile potiùs vitæ durissima tempora nostræ.
Hæc planctu, plausu mors pia digna pio.

9. Gaudium præposterum.

Ad Henr. Rulman. P. Polch.

Gallina varios si qvæ mactantur in usûs,
Mox successuræ psallere chorte solèt.
Grex

Grege hominum, quamvis pereant tot mil-
lia, gaudens,

Nil superat, stolidas, jam perimendus, aves.
10. Ad amicum quendam defunctum,

Terrestrem optavi nuper tibi, Janc, salu-
tem,

Cælesti voluit Te recreare Deus. (strat,
Quam petii, brevis est, sed tædia longa, mini-

Quæ data, lætitiæ, tædia nulla parat.
Ergo, salus quoniam superat, tibi præstita,
votum,

Si ferat in luctus, invidiosus ero.
11. Ad Elis. von der Lippen Henr.
Rahnii defunctam Conjugem.

Virtutes dum fœmineas plerasq, vel
omnes

Deploro, in loculo convector esse tuo.
12. De Mathæo Marci Theol. Gustr.

Credidit, atq, suis pro Numine vera lo-
cutus, (videt.

Lumine nunc, quæ tunc credidit, ergo
13. In Monumentum Nationis Thū-
ringicæ Rostochi positum,

Thuringi,

Thuringi, & socii, pia quos cōcordia iūx-
 Hic obitūs memores sunt, ut ubiq; sui.
 14. Ad Jo. Petraum, Conf. & Senatus
 Rostoch. Antecess.

Petræ, in Petra intò firmare salutis:
 Hæc si fundabis, non moriere, domum.
 15. Ad Val. Schanerum Conf. Ohrdr.

Denati cur sunt quinto tibi funere Nati,
 Et misero luctum progenuere Senis
 Ut, quoniam præiere citis tibi cursibus omnes,
 Nō tardus, cupidam mēte, sequare pater,
 16. De Petro *Zolgtapffel* / Copia-
 rum Cæs. Imperatore.

Hostibus austerq; mali sylvestris ad instar,
 Nomine mordaci, Dux generosus erat.
 Novimus, hunc Aquilam, prudens quid
 conferat Heros,
 Obsequii spacio perdocuisse brevi.
 Nunc, insperato tormenti dum cadit ictu,
 Summat Avis heu funus, sed *Fera serpens
 habet
 †Aquila Germaniæ.
 *Leo Sveciæ.

E

17. Epita-

17. Epitaphium ejusdem.

Stirpe satus quamvis humili, tamen optimus, inter

Heroes, nomen perget habere bonum

18. De Carolo laudatissimo Britannorum Rege.

Deser sor fidei reus est sine crimine mortis,
Offensor nece quâ, vel cruce dignus eris?

19. In Matthæi Marci Theol. obitum.

Gustroja est multum non parvi passa doloris,

Maximus est Marci quem parat occubitus.

20. Epitaphium cujusdam bellicosi simul, & temerarii.

Nec Te laudâro, nec te culpavero, nâq, es
Proditus Insani nomine, qualis eras,

21. Jo. Qvistorpii, b. m. D. Theol.

Epitaphium. [multi,

Hic cuba consilii Qvistorpii anchora
Cui Deus auxilium jusfit adesse suum.

Patria me Patrem, Schola Fratrem, Ecclesia servum,

Effectu, affectu, Religione dolet.

22. De

22. De Pancratio Amfelio.

Pancratius si pancratice relevabitur ager,
Amfeliū merula Musa tenore canet.

23. De Carolo, Britannorum Rege.

Defensor fidei fidei succurrere curans,
Fraude Britannorum, perfidiāq; cadit.
Impietas gaude, pietasq; fidesq; labora,
Cui dentum est, spretā Religionē, caput.

24. Ad Joach. Frid. Verëggium,
opt. Parentis fil.

Ut vivas Christo, mūdo moriaris oportet:
Huic qui non moritur, perpetuū
moritur.

25. Mathæi Marci tumulus.

Hic jacet illa duplex divinæ, buccina
laudis, [habens.
Mathæi, & Marci nomen & omen

26. Homo Christianus.

Qui Jesu in terris cōservivisse probatur,
Cum Jesu in cælis imperitabit homo.

27. Ad Dan. Georg. Morhofium J. D.

De morbis summā juris gravitate lo-
quendo,
Morhofi, quā sit mens tibi sana, doces.

E. 2.

28. Ad

28. Ad b. m. Nicol. S. m. Basedovii
Dominum, virum laudatisf.

Communis commu nis eras patriæ Pater.
ergò,

Patria conjunctis Te tumulat lachrymis.

29. Ad Eüdem. De anno climacterico.

Vir probitate gravis, generoso stem-
mate clare,

Principibus solis, hæc regione, minor.

Communem senii scopulum contingere
postquam

Cepisti, est vitæ cymba soluta tuæ.

30. Ad Nic. Victor. J. H. Vereggii,
Rossevizi Domini, Filiolum,
Avo contumularum.

Est avus ut vitæ longævæ hoc tēpore, sic tu
Es vanitatis symbolum.

31. Ad Eundem. [bet horâ.

Nasceris, & moreris, mediâ sit utrumli-
quàm benè nos vitæ de brevitate mo-

32. In Dolmum. [nes.

Quicquid agit, sapienter agit, se judi-
ce, Dolmus,

Judice sed tantum se sapienter agit,

33. Ad

33. Ad Paulum Bergium, D. Med.

Nunc oculo possū recte Te cernere dextro,
Ut laevo possim rectius, affer opem.

34. Usura, & scortatio.

Fānoris infelix, Veneris q̄ est exitus, eheu
Fœnus enim Satanae militat, atq̄ Venus.

35. Ad Jo. Georg. Dorscheum D. Theol.

De Ursulae Rosae Conjugis obitu.

Ursula. Laurus.

Edita mortalis, mortalis desit esse
Ursula, & in cælo vivida Laurus agit.

36. Ad Eundem. [selianz

Hortulus in terra tuus hanc retinere Ro-
Non potuit, cæli quā Paradisus habet.
Cede lubens, Dorschée, Deo dulcissime
florem,

Reddet eum, planè Te sibi quādo dabit.

37. In Dolamnum. (lamne,

Omeminisse tui haud possim, suriose Do-
Sive doli possim dememinisse tui.

38. Ad P. Bergium D. Medicum.

Herbarum reficis oculos medicamine
nostros

Herbis pro validis non dabo verba tibi.

E 3

39 Ad

39. Ad Uxorem. (quamvis

Ad Superos tardè venias ut funere,
Opto, cum Superis quotidie esse volo.

40. Ad Jo. Gvolphgangum Sticffium,
Popularem suum, virum experi-
entissimum.

Jane, paras alius magnâ cū laude salutem,
Jattamen affecti corporis esse soles.
Qui facit egregium, formâ præstante, co-
thurnum,

sæpè minus pulchrè calceat ipse pedem.

41. Ad b. m. Annam Cothmannam,
D. Laur. Steph. conjugem.

Mortua fœmineæ tecū virtutis imago est,
Quæ natas inter fit rediviva tuas.

42. De Elisabetha Marqvardia,
Rahnii sui privigna.

Evita in vitâ posita est Marqvardia virgo.
Tunc fidei, nunc est prædita lucerei.

43. Sursum corda.

Ad Enochum Svantenium D. Theol.

Præsens est imperfectū, nã præterit omne,
Perfectum, & plus quàm perfectum ali-
quando futurum est.

44. De

44. De Chamo.

Ebria ventoso temerè ludibria mussans,
Rixosa est instar murmure Chamus anis.

45. Ad P. Bergium, D.M.

Consule filiola, quæ lumine langvet utroq;
Sic homini mihi eris numinis instar ho-

46. De Laurent. Stephani, J.C. (mo.

Jure Dei, & patriæ Stephanus certare la-
borans,

Hoc aliis, illo profuit ipse sibi.

47. De Georg. Christ. Zoltzapffeln.

Arbore de dulci pomū sylvestre vocatus,
Insignis pueros cui moderando sapor
Nil acidi vitæ, quantum scio, penè diebus.

Nis, quando mortis vermis obedit, habet

48. De Guntheri Passovii, viri no-

bilissimi sepultura.

Celi diversis facies illæta diebus,

Non potuit lachrymis abstinuisse suis.

Terra tot egregius nuper redimita coronis,

Ornatus posuit, quod fuit omne sui.

Tam subiti causam luctus, fert rumor,

haberi,

[viii.]

Membra quòd insignis sint tumulanda

E 4

49. Ad

49. Ad G. C. Zoltrappfel.

Te quando affine mihi mox exspecto. su-
Affinis mortis precipit a te jaces. (turū.)

50. Ad Eundem.

Fatum plango meum, simul & deploro
tuorum.

Orbati caro pignore, utriq; sumus.

51. Ad Henr. Rahn. J. D.

Te constante Deus quod complectatur
amore.

Indicat, assiduo funere, quando petit.

Ver patienter unus, profunt tibi nubila
luctūs.

Horum namq; loco juba fructus erunt.

52. De Carolo, Magn. Brit. Rege.

Ad Matthiam Wassmuth. Prof. Rost.

Defensor fidei violētā est morte peremptus;
Quid mirū, quod sit mortua ubiq; fides.

53. De Eodem. Ad Eundem.

Interit fidei Defensor, & , Orbe relicto.

Est Defensorem ponē secuta fides.

54. De Nic. Zanen b. m. Basedovix.

Domino.

Fulmi-

Fulmina cum celsas lacerant crudeliter
arces,

Prodigium casus dicimus esse gravis.

Heroes quando similes mors dejicit Hani,

Quid, nisi rem sati credimus esse trucis.

At, sicut prudens reparat, quod fulmina
perdunt,

Sic soboles referet patriæ amore patrem.

55. De Catharina.

Hæc obitu Catharina suo verba ultima
dicat: (sumus.

Heu, præterfugiens sumus & umbra

56 De piæ defunctâ Dn. Nic. Zani
nobilis. Conjuge Adelheida Prehnia.

Prehnia decessit, nunquam revocata
mariti.

Sæpius in Christi sed revocata fidem.

Cur autem caro non conciliata marito est?

Concordes nemo conciliare potest.

57. Ad Jo. Georg. Dorscheum, D. Th.

In peregris tua Nupta locis imitata Rahe-
lem est, [semel.

Non, pariendo simul, sed, moriendo

Es

58. Ad

58. Ad Celsis. Dn. Gustav. Adolphum,
Ducem Meclenburgicum.

Optima Josue vitā tibi vitā per omnem,
Obtingat, sed mors tardior, & levior.

59. Luscina.

Lugendo cantans sum peccatoris imago,
Plangens, & plaudens qui male-
fatta piat.

60. Ad Dan. Georg Morhof.

Quo collaudatur desūcta ciconia versu,
Hōc Mausoleum praestruis ipse tibi.

61. Ad Ottonem Frid. von Moltken/
Nicoriæ Dominum.

Dignus es ob mentem, qui non moriāre
benignam,
Mysta Dei fruitur Te vice r amq; Dei.

62. In Euclionem à Jexrov.

Euclio, filia dēest tibi, filius Euclio nō est.
Illiberalis diceris vir Euclio.

63. Ad Ephorum suum, Dn. Dan. Ja-
num, Superint. Gustr.

Opto, novo felix curru utere, donec Elia
In cælum curru, Numine ductus, eas.

64. Ad

64. Ad Eundem.

Vix tria literulis argentea verba repono,
Tempora dissidēt hāc vice plura, tuus.

65. Ad Joach. Frid. Vereggium

Gremlini Dn. (vors.)

Aolus exhaustit ferus, & tua prædia Ma-
Morsq̄ fuit thalamis exitiosa tuis.
Non tamen illa malâ, verùm æquâ mente
tulisti, (eras.)

Dignus obinde, Deus cui bene vellet,

66. De Gronvello.

Lucratus, succendendo, est Herostratus.
Ædem,

Gronvellus, Regē, quod, perimēdo, suum.

67. In Piscarium.

Flumine præterito, tēpli piscaris in arcâ.
Fel, sic piscari, & seva venena sapit.

68. De Jo. Georg. Dorscheo Th.

Dulce caput selectorū fuit arca librorū,
Apponi Angelicis debuit ergo Tomis.

69. Ad Andr. Ticherningium, b. m.

Poëtam tersiss. 1659.

Tz

Tu patriam ingrederis, nobis ter mille
relictis

Casibus, q̄ properè mite sequamur iteri.

70. De Eodem.

Hac jacet insignis Musarum Interpres
in umbra,

Donec agat summum buccina lata sonū.

Vadalicā Niger est dictus cognōine lingvā.

Nigra domus nigris, Candidus ipse fuit.

71. De J. G. Dorscheo, D. Theol.

Annos in mundi postquam complevit
exemo,

Dorscheus veram transiit in patriam.

72. In Piscarium. (abundè.

Missus es Aedituus, simul & laudatus
O foret agra tuo missa canicula loco!

73. Epitaphium Andr. Tscherningl.

Hoc jacet in tumulo Tscherningus, Jup-
piter unum

Cui caput, at lingvas fecit Apollo duas.

74. Ad Frid. Neandrum, Theol.

Tertianūc cōjux pertrāsīt, idq̄, Neāder,
Est exantlati pars tibi prima mali.

Per-

Perfer, & obdura. qui iussit ab orbe Mariā.

ire soli, ille poli reddet in urbe tibi.

Abstulit & nuper quas, Marte inimica, potestas,

Jugiter amissas reddet amicus opes.

75. Ad b. m. J. G. Dorscheum.

Magnus eras, & parvus eras, Dorschee,
vir idem.

Magnus eras alius, parvulus ipse tibi.

76. In Pitcarium. (re labem,

Quā canis ager habet scabioso in corpo.
Hāc homo fers animo flagitiose tuo.

77. In Lopæum.

Nulla quies loculis per te fuit agricolarū,
Et requies subhūo nulla tuo est loculo.

78. Consilium. (sub ipsa

Per quod quis peccat, per idē fert damna
Qui requiē terra vult, requiescat humi.

79. De crucibus 24. Jan. 1661.

Gustrovii visis.

Ad Dan. Janum, Superint.

Tres, cælo lapsæ, niveæ signare vidētur,

Jane, cruces statuum funera multa

trium.

80. De

80. Deprecatio.

Aufer signa Deus iusti indignate furoris.
 Ignosce, agnosco, dele, equidem doleo.

81. Cruces niveæ.

Ad Nic. Heidemannum, Theol.

Frigida signa notat cruciũ, nive jacta per
 aras,

Funera, quæ gelidâ frigidiora nive.

Ut verò signa hæc speciosa suere, piorum
 Corporis: interitus sic preciosus erit.

82. Crucium Gustrovicarũ diversitas.

Esse senes, juvenes, adolescẽtesq; futuros,
 Signa docet cruciũ, mors, holocausta.

83. Mentiri non est &c. (tibi.

Ad Lectorem. (busdam

Versibus, hæc serie quos interpono qui
 Mentior, & possum vir tamẽ esse bonus.

84. Tres cruces Gustrovicæ.

Signa docent crucium, posituros corpora
 Sanctos

In Patris, Nati, & nomine, Pnemya, tuo.

85. Cruces in Cœmeterio.

Ad Dan. Janum, Ephorum suum.

Sancto.

Sanctorū lecti nive cādidā signa tulerūt,
 Qve Domino inflixit, vulnera quina,
 crucis.

Qveis signata venit cōversio, & ubere scetu
 Funera, more tamen prateriura nivis.

86. Ad Zah. Shræderum. Theol.

Gaudeo, quod mēdax sum, carminis ore,
 Poeta.

In duris malo, nolo Propheta loqui.

87. In Piscarium.

Reliquias iussus quia nō vix cōdere sctas,
 Reliquias condet, carnificina tuas.

88. Testimonium triplex.

Ad Deum trinunum. (Cometa,

Turbo niger, crux alba nivis, rutilansq;
 Tres iræ testes sunt, Deus alme, iue.

Istorum omne trium verum consistit in ore,
 Verum, quod falsis noxia damna dabit.

89. Ad Jo. Georg. Dorscheum, D.Th.

Post varias pugnas cū carne, & Demone,
 & Orbe,

victori in cælo parta corona tibi est.

90. Ad

90. Ad amicū suum Hard. Zanen Th.

Amplificare domum Te Sole, & prole
plācebat,

O sit Sol, jussū cedere prole, valens!

91. De Henrico Rahnio J.D. & Prof.

JOH. Rost. Facult. Sen. [gentis,

Rahnus, illa bonæ nuper pars optima
Defecata meæ lampas amicitiae.

Pauperie locuples, argēto pauper, & auro,
Omnibus æqualis, nec minus unus erat.

Innumeris illum vir qui virtutibus æquet,
Unus si fuerit, vix, reor, alter erit.

92. De Eodem.

Non postrema tuli, sed passio prima ma-
lorum est,

Quod pars prima meæ cessit amicitiae.

93. In Piscarium.

Pro meritis de me si vel centesima merces
Solvatur, miserum Te periisse, decet.

94. De Eleonora Sibylla, jucundissimâ

Joach. Henr. Vereggii filiolâ.

Ætatis pauper, genii ditissima virgo,

Splendūi heu generis fulva corona sui.

Nunc

Nunc jacet exanimis, nobis & dicat in au-
rem: (nus?)

Mortales, au non somnium, & umbra su-
95. De Henr. Rahnio, J. D.

Iustitie medium servans, veriq; rigorem,
Candoris lucem, vir preciosus erat.
Illa nisi erranti tumulatus commodet Orbis
Injustus, mendax, & tenebrosus erit.

96. Ad opt. Deum.

Injustum si non injuste ulcisceris Orbem,
Rahniade similes præcipis ire viros.

97. De Eleonora Sibylla Vereggia
lepidiss. puellula.

Eleonora, pie spesies pulcherrima matris,
Cõplacuit pulchro pulchra rosella Deo.
Inde puella prius, quam nonat vivere terrã,
Desit, & summi vivit alumna poli.

98. Ad Henr. Rahni b. m. Virum
integerrimum.

Nil de te quisquam, Rahni, bonus objicit
unquam,

Ni, fidei antiquæ vir, quia morte jaces.
99. Ad Michaël, Archangel. 1662.

Consi-

Consilii Michael magni Angele, summe
Redemptor,
Sulphureâ ereptos de styge iunge tibi,
Nec patere, ad dextram deflectere, sive si-
nistram,

Verum, Te mediâ vadere, coge, viâ.
100. De Eleonora Sibylla Vereggia
nobilissima puellula.

Lucida maternæ vixit virtutis imago,
Vixit, at exiguos Eleonora dies. (qva,
Abstulit egregiū thalami mors pignus ini-
Æqva tamen, viâ quod meliore beat.

101. Ad Eandem.

Obtenta quâ non minimo virtutis amara,
Eleonora vale, cara puella vale.

102. In Piscarium. Teger,

Te, scelerate, tuli, tumidum cacoëthes ut
Quo veniente, dolet; quo fugiente, valet.

103. Recordare novissima.

Ascendendo gradibus, sedes meditare (sa-
pernas:

Descendendo, memor funeris esto tui.

104. Refugium.

Ancora.

Anchora totius Jesus sit firma salutis:
Hac si tentus eris, naufragus esse ne quis.

105. Obitus.

Supremi Jesu meritum sit culcitra somni:
In vitam. è tali pervigilabo toro.

106. Consilium salutare.

Ulnas in Jesu te conde & dic: bone Jesu:
Tunc eris in vita, si morieris ita:

107. De se ipso. [quam,

In, cum, sub q̄, Deo vivam, moriar q̄, nec un-

In, cum, sub q̄, Deo si moriar, moriar.

108. Sententia ultima.

Et si satanas Actor, Judex, qui morte rede-
mit, (est.

Patronus q̄, mihi Res. mala facta bona

109. Ad Salvatorem.

Defuncto loqueris, defunctus vivit in ipso
Memento. ut vivā, Christe, loquāre mihi.

110. Ad Joach. Schræderum, Theol.

Rost. divinitus restitutum.

Tu, quia Doctorū, studio venerabilis, ordo
Abdicat humanam, premeditatus, opē.

Cōfugis ad Medicū, qui dirigit omnia nutu,
Auxilium promptā porrigit ille manu.

III. Ad

111.

Ad Eundem;

Præsenti quævis miracula tempore cessent,
Miraclo Temet convaluisse patet.

112.

In Senem defunctum.

Noctes, atq; dies juvenis quæ vivis agebas,
Hæc repetis, nuper mortuus, ipsa senex.

113.

Ad Dan. Janum, Superint.

Supremum punctum non mundi existere
mundi,

Jane, puto, & vitæ tesq; va, vepresq; puto.

114.

Suspiciite.

Ad Salvatorem.

Omnia cum sursum sunt, & vertenda
deorsum,

Ut, quæ vis, possim, Rex venerande, dabis.

115.

De Septem Planetarum, 1. Dec.

1662. conjunctione.

Septem Electores nuper sunt sorte locuti,
Quod prope sit mundi terminus, atq; suus.

116.

De Eodem.

Ad Casp. Marchium, D. Med.

Maxima concludunt convivia forsitan
Agni, (viros

Quando Domus Septem - continet una

hA. III

117. De

117. De iustitia suâ coram Deo,
Ad Nic. Heidemannum, Theol.

Qvale indumentum, foetenti sanguine
plenum,
Talis iustitia gloria tota mea.

118. Fides. (omnes)
Sola fides operum meritum non rejicit
Rejicit at meritum par sibi sola fides.

119. Gloriatio coram Deo.
Ad Enochum Svantenium, D. Theol.

Gloria stupa mea est, rapidus quam de-
vorat ignis:
Sanguis eam durat, consolidatq³ Dei.

120. Votum N. Anni.
Ad Salvatorem. (tor,

Tres, sexaginta, sexcenti, mille, Redem-
sūt anni, quâdo Numine factus homo es,
carne mihi similis, similis tibi, coge poten-
delicto fiam præterunte truci. (ter,

121. Solatium postremum.
Ad Hardv. Hanium, Confess. suum.

Ante Dei possū meriti nūl ferre tribunal.
Salvator meritū est unicq³ omne meū.

122. De

122. De Annæ, dictæ virginis.
Occubitu.

Ad Cives Rostoch.

Annam qui fatuam jactu petiere nefando,
Carnifices pueros, noxia monstra soli,
Plectite pro meritis, in vos nè scomma re-
dunder:

Qui reprobis parcat, reprobus esse solet.

123. Ad Martinum Rugiovaldum.

Pharmacopolam Gultrov.

Morbos, & mortem per congrua phar-
maca solvis.

Pixide vita recens, Rugiovalde, tuâ est.

124.

Ad Salvatorem.

Quinquaginta tribus vixi, sed turpiter,
annis,

*Heu minor & vitæ pars tua, Christe,
fuit.*

125. Ad b. m. Paulum Bergium,

Doct. Medicum.

Lumina clarificavisti mihi langvida
quondam,

at tua cecavit mors tenebrosa tibi.

126. Lex

126. Lex universi.

Nascimur, & morimur Medici, jurisq;
periti, (mur.
Theiologi, omnes nascimur, & mori-

127. Vindemia copiosa.

Nobile quando merum fructu Deus ube-
re donat,

Morti damnatis ultima pocula dat.

128. De A. G. piis hilaribus.

Hunc librum inferno ructavit Cerberus
imo,

Attamen Angelico dicitur ore pius.

129. De Dolamno, (nus,

Exigue parvi, quod non facit ipse, Dolā-
Eximie magni, quod facit ipse, facit.

130. Evthanasia,

Ad Lectorem.

Disce mori, verum non quovis nomine,
tantum

In Christi Jesu nomine disce mori.

LIBRI TERTII

FINIS.

LIBER VIII
Rara culina, ollis vacua est, licet optima,
fractis:

Sic visu rari sunt sine fraude typi.

Hinc, benevole Lector,

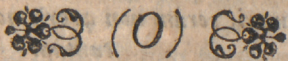
Pag. 1. Distichon IV. sic restitue:

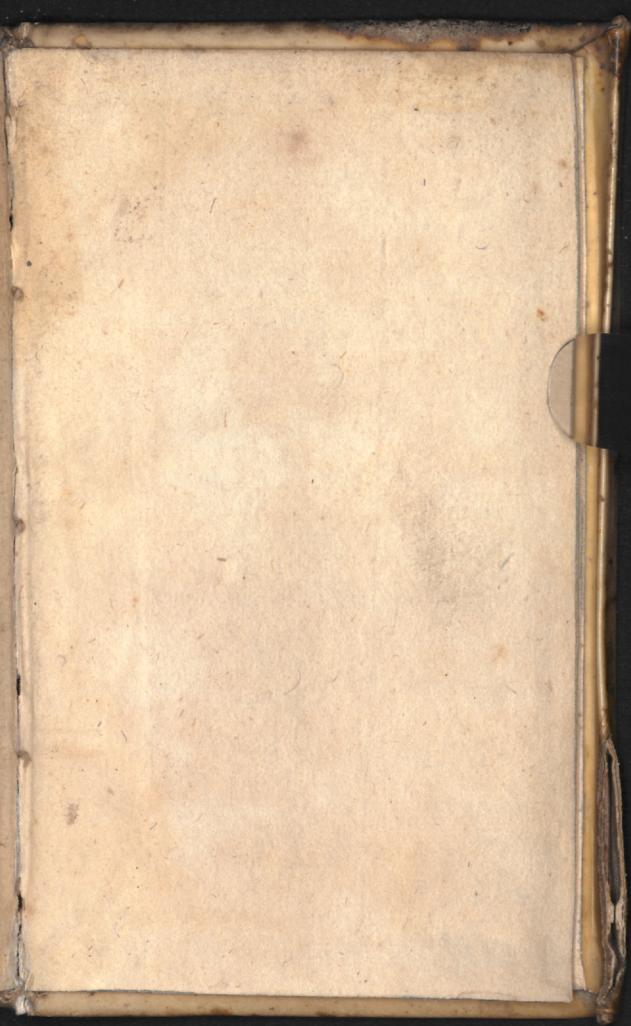
Tristia sic latis, sic seria mixta jocosis,

Ut tibi se dedant hinc lachrymæ, inde
sales.

Pag. 17. pro Ædam l. Ædem. p. 17. pro
sua l. tua. *ibid.* pro bajula l. bajule pag
24. lin. ult. pro super. l. supra pag. 38.
pro pulso l. pulsa. pag. 50. pro. docent
l. docens. pag. 51. historiae l. historicae.

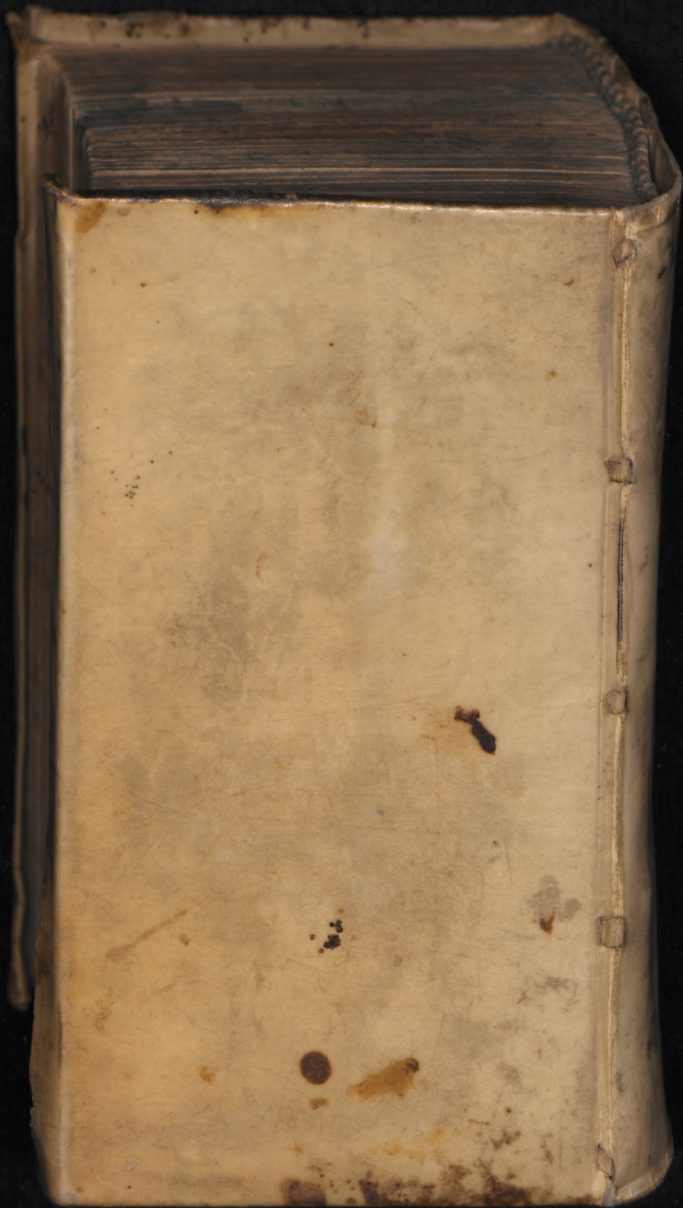
Cætera, quorum sane non pauca, quis-
que pro suo candore facilis corriget.

Ad Dn. DAN
Superi
Janus erat bil
Hinc, Super

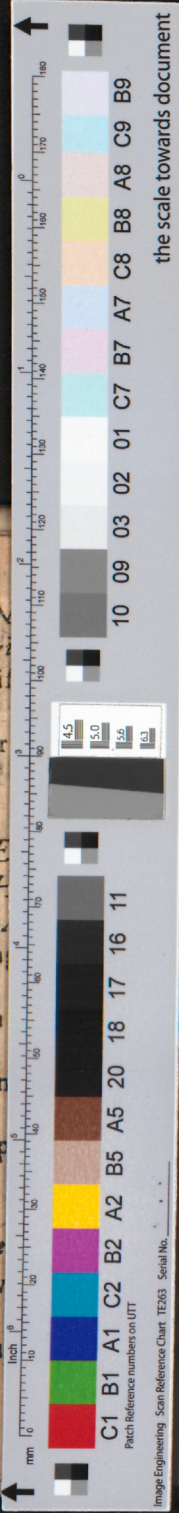
Ad Dn. PE
H
Not. Publ.
Qvem ma
Qvam mea
Qvod tibi con
Tu mea p

Laure
L Aurea qu
Vena Poetra

ANUM,
s hac or-
go.
men & o-
habes.

ISEN-
um.
ujus ma-
tem,
qui sibi
vee?
ui Soror
Patris:
nomina
foves.

nequeunt
Vates,
rtacaler.
Ergo

the scale towards document